

RESSO



DE CAMPOS

REVISTA MENSUAL



Any 6, Núm. 48 • Març 93 • 220 Ptes. (I.V.A. Inclòs)



- ✓ Els Pressuposts '93, aprovats
- ✓ Entrevista a Gori Lladó Picornell
- ✓ Música Nostra i un fogueró fred
- ✓ Desè aniversari de l'Estatut d'Autonomia



SERVEIS ADMINISTRATIUS

OFICINES: Síquia, 12 - Tel. 65.03.45
07630 CAMPOS



aquarius

Avda. Primavera, 40 • Tel. 65.55.72
07638 COLÒNIA DE SANT JORDI

**EN MOTIU DE LA REAPERTURA
VOS OFERIM
GRANS DESCOMPTES
DEL 15 AL 31 DE MARÇ**

RESSO

Revista mensual

ANY 6

Març 1993 • N.º 48

Edita: Obra Cultural Balear de Campos

Informació i Correspondència:

Apartat de Correus Núm. 40 - CAMPOS

Fax.: 971 - 65.02.02

Coordinador: Josep Antoni Sala i Toral

Coordinador Fotografia: Fotos Vidal

Coordinadora Publicitat: Maria Bauçà

COLLABORADORS:

Miquel Adrover i Monserrat

Joan Adrover i Mascaró

Xesc Adrover

Toni Amengual

Margarida Ballester

Sebastià Covas

Damià Huguet

Joan Juan Pons

Clementina Kokkelink

Josep Lladó

Jaume Lladó

Gori Mas

Joan Monserrat

Miquel Monserrat

Pere Ollers

Antònia Serra

Antònia Sitjar

Damià Andreu Verger

Núria Vives

Sebastià Moranta

Guillem Mas i Forteza

Apol·lònia Vanrell

Maria Barón

Monserrat Alcaraz

Arnau Perelló

Francesc Miró

Josep Antoni Sala

Margarida Martorell

Francesc Blasco

Margarida Oliver

Pere Adrover

Esteve Tomàs

Francesc Mas

Guillem Mas i Ferrari

Damià Prohens

Bàrbara Monserrat

Francesca Ballester

Francesca Mas

Miquel Oliver

Miquel Àngel Aguiló

Antoni Ginard

Jaume Clar

Antoni León

PORTADA: FOTO VIDAL

Subscripció: 2.500 Ptes. anuals

Preu d'aquest exemplar:

220 Ptes. I.V.A. (Inclòs)

Dipòsit legal: PM.951-1988

Maquetatge i Impressió:



ADROVER - CAMPOS

Tel. 65.02.02

REFORMES SENSE SENTIT?



viat farà dos anys que l'actual equip de govern que regeix l'Ajuntament de la vila va prendre possessió dels seus càrrecs. I justament per això -al bell mig de la present legislatura- ens sembla convenient, i també necessari, fer una valoració -encara que no meticulosa, perquè no ve al cas aprofundir en la menudència a la qual ens veim sotmesos, i a la qual ens tenen avesats-; una valoració, però, objectiva i oberta, del que han estat vint mesos llargs d'actuació i de treball del consistori municipal; i també dels projectes que hi deu haver damunt les llustroses «oficines oficials» de La Sala.

Fent una anàlisi, meticulosa i severa, hauríem de subretxar, amb profunditat, i rigorositat, una sola paraula: Projectes. Aquest és el mot precís que més i millor defineix, ara com ara, l'actuació del nostre Ajuntament: Projectes, paraules en la foscor, poca expectativa de futur. Amb el convenciment de què no res es fa debades, i que tot és millorable, evidentment. Però ens pertoca esser realistes. I la realitat, ara i avui, és ben oberta i clara: tothom la veu i la coneix. Molts pocs la ignoren: Projectes. Reformes sense sentit? Inoperància?

Evidentment, i n'estaríem ben orgullosos de proclamar-ho de distinta forma, hem de mesurar amb severitat les realitzacions dutes a terme pel consistori municipal al llarg d'aquests darrers anys, que han estat poques, per a no dir obligatòriament mínimes, i amb no pocs entrebanes i molts deutes pel mig, com es fa evident, per exemple, en la reducció, urgent i en certa manera dràstica, que farà l'Ajuntament d'uns funcionaris als quals ja no els haurien d'haver enganat tan descaradament, pensant que tot és mel i sucre. I, aquí, la crisi no és una excusa. És un fet, lamentable això sí. Talment com és ben sabut que el programa electoral que propugnava la coalició PP-UC a les darreres eleccions (creccions?) municipals no s'ha dut a terme ni de bon tros. Més bé podríem parlar de tot just el contrari: augment d'impostos, insatisfacció col·lectiva, desgavell d'excuses, acumulació de funcionaris. Qui tenguí el programa a mà ho pot comprovar sense massa esforços.

El problema, però, ara i avui, no és el que s'ha fet o el que no s'ha fet. I se'n podria parlar llargament. El problema clau, ara, radica i cau de ple en les possibilitats que té la coalició PP-UC de dur a terme els projectes pendents, les realitzacions que es pretenen més immediates: Canalització d'aigües, reformes del casc urbà, ajudes a l'agricultura, centre escolar, infraestructura sanitària, potenciació de l'activitat cultural, programes esportius eficaços, etc, etc. No ve al cas, aquí, enumerar tots els projectes pendents, que són molts. Ni d'enaltir les realitzacions fetes, que són poques. Sinó que únicament volem cridar l'atenció dels ciutadans de Campos per a saber si realment creuen possible la realització d'aquests projectes.

És ben cert que tots voldríem veure acabats i ben fets tots aquests projectes que hi ha prevists. I sabem que dur-ho a terme no és gens fàcil. Però no podem pecar d'ingenus. D'un Ajuntament que, ara com ara, amb dos anys de plens poders i autoritat, no ha fet sinó apujar els impostos, fer quatre placetes de no res, exagerar amb faroles, augmentar el nombre de funcionaris, retallar les despeses culturals i posar multitud de forquilles de ferro a les rondes, molt més poc es pot esperar si no es canvia d'estil, o de comportament. I ho proclamam amb una certa tristor, perquè voldríem, tots, que tot anàs més bé i millor. Però és evident -ara que farà dos anys- que la coalició PP-UC va néixer malgirbada, o estructurada d'una forma petulant, i ara es distorsionen les coses més que mai, quan l'efectivitat podria esser ben distinta. Mentrestant, els campaners hem de patir les conseqüències d'una administració municipal -que són els qui comanden a la vila- absolutament insubstancial i acusadament partidista; i que sembla que té, únicament, un sol objectiu: realitzar els Projectes. Uns projectes que se'n poden anar en orris en un no res. O que podrien solucionar-se. Depèn de qui comandí, i de qui cregui.

**UEN QUE. . . DIUEN QUE . . . DI**

— Fa més de dos mesos que una grua impedeix el pas al carrer dels Sitjars (Silos), davant la Plaça de Can Pere Ignasi.

— Es veu que n'hi ha que tenen bo amb l'Ajuntament i els deixen fer el que volen.

— Hi ha una finca a la carretera de Porreres que ha duit molta sort.

— La carretera farà la mar de tortarelles per no tocar els xipresos.

— De quin partit deuen ser els propietaris?

— ELL ja comença a estar cremat

— I més: comença a tenir cremat tot el poble.

— El rector fa moltes obres i ben fetes

— I del tema espiritual també les deu fer tan bé?

— El batle-metge, metge-batle no agrada gaire

— Sols no mira els pacients

— Què hi anirà el batle nostre a fer-li un escolt com va fer a l'altre?

— O no dirà res en vista que és del seu mateix partit?

— Seria ben necessari.

— Continua la campanya de desprestigi de Sebastián Roig a la premsa.

— A un diari de ciutat sortia que els d'U.C. varen estar a punt de rompre el pacte amb el P.P. pel tema dels pres-

suposts.

— Al final el P.P. va haver de cedir.

— El Batle va parlar al darrer Ple de 500 milions d'una subvenció de per devers el Mercat Comú, fonts ben informades els reduïxen a 6: ja veurem a on acabarà!

— Hi ha una Regidora que s'afecciona sovint a fer tard i aleshores el Secretari ha de posar a l'acta que «s'incorpora la Regidora ...». Massa feines per una persona tota sola.

— Qualque vegada el Secretari de l'Ajuntament ha de deixar el Ple tot sol, ... perquè ha d'anar a cercar papers per allà dalt.

— N'hi ha que han dit que l'obra de les aigües a Campos pot esperar ... i molt de temps.

— El Grup que governa ha fet marxa enrera en moltes «alegries» pressupostàries. Ara manca veure què passarà de bon de veres i si serem capaços de tornar els crèdits.

— El Batle i el seu grup volien rebaixar la categoria professional del lloc de treball de la biblioteca municipal.

— És ver que que qui té bo vola i qui no rodola? I que li baixaran el sou també, com pertocaria?

— Les oposicions d'auxiliar administratiu de la Mancomunitat varen ser molt concorregudes. Només n'hi podia entrar un o una.

— S'ha suprimit la Comissió de Festes municipal, serà que no hi haurà més festes que les seves privades?

— Els desastres de per Sa Ràpita se segueixen investigant ... diuen.

— Per devers ses rondes (obra màxima del Batle Vinyola) s'estan movent moltes

coses: rodones, placelles, faroles, ferros, creuers, senyals i voravies noves, etc.

— No són massa cosetes sense fi ... com no sia espenyar-li l'obra al Batle passat!

— S'acosta l'estiu i aquí no hi ha cap previsió del que passarà devers els xibius campaners.

— Per ventura, els qui comanden estan massa bé, panxa plena i cul calent!

— Del Pla Especial de Protecció del Trenc-Salobrar no en volen saber res. - Ja no compta més que per vendre bocins d'arena als turistes mitjançant hamaques, coca, arrossos, tumbets i altres.

— Enguany no hi haurà tantes obres municipals en marxa. Això sí, se seguiran fent per contractació directa com la de Ca'n Pere Ignaci.

— És fàcil endevinar qui fa les obres municipals.

— Al gendre del Sarkento l'han rebaixat de categoria, ha passat de funcionari a interí.

— Una resolució judicial en té la culpa.

— ¿Què passarà amb els altres que estan amb la mateixa situació en què estava ell?

— El dia de Sa Rua les vaques anaven pel carrer.

— Es varen equivocar de dia per manifestar-se.

— A Sa Ràpita varen agafar un ca de bestiar, l'arrossegaren estirant-lo d'una moto i després, malferrit, el tiraren a la mar amb una pedra fermada a la coa.

— Traurem l'as de bastos, i empremer la ploma contra vosaltres. Podeu estar segurs que sortireu amb noms i llinatges.

— A Lluçmajor l'Ajuntament ha aturat les construccions il·legals a fora vila.

— ¿Serà per això que, darrerament, fent una volta pels afores de Campos es contempla com es destrueix el paisatge, de cada dia més?

— ¿Quines mesures prendrà l'Ajuntament per aturar o controlar les nombroses cases que es construeixen al camp?

— Perquè es vegin un poc més l'Ajuntament pintarà de clapes els ferros de l'Avinguda de la Verge.

— O de groc, com aquelles persianes.

— La nova Junta Directiva de l'associació de veïnats Camp de l'Ós ha començat a fer feina.

— El camí no té perquè esser fàcil, però endavant.

— Haurem d'anar vius perquè l'Ajuntament enguany té previst ingressar dos milions de pessetes en multes.

— L'Ajuntament dona un mal exemple amb la senyalització d'obres a la via pública. Exemple: avinguda de la Verge.

— El nostre batle s'ha llevat la barba.

— Així està més «guapo».

— No es va tallar quan la se llevava.

— És que empra fulletes GILETte.

— O que té un bon cuiro.

— Malgrat els discs que ho impideixen, just davant el SYP els conductors aparquen on volen.

— I els municipals sense témer-se'n de la moguda.

— Els paperets i numerets que fa la Regidora de Cultura ja passen allà d'açà: a més d'una bona endemesa a l'Exposició d'Ifebal (de la qual informa Ressò) ara resulta que aquesta bergantella fa anar un cotxe municipal a cercar-la, qualque dia.

— Per devers Sa Ràpita hi ha molts d'embulls.



VOS RECOMANAM

- En fer fotocòpies aprofitar les dues cares del full de paper i, si podeu, emprar paper reciclat.

- No tirar el paper emprat per una cara i aprofitar-lo bé. Aleshores el podeu guardar per la Fundació «Deixalles».

- Llegir el Catecisme nou ... quan surti traduït al català.

- Llegir l'article d'aquest número d'en Joan Lladonet: treis-li profit.

- El Cicle de Debats organitzat per ARCA al Club DM «La Creació». Vos n'informarà el mateix Diario de Mallorca.

- Fer-vos el vestit de cuculla si voleu sortir per Setmana Santa: s'acosta i ja hi ha poques cosidores.

- Estalviar un poc: amb aquesta crisi serà ben necessari per a tothom.

- Estimar els animals i de-

nunciar qui els maltracti.

- Anar a veure «Belle Epoque» de Fernando Trueba.

- Anar al Bar Avenida, per 700 pessetones menjareu un menú d'allò més bo, servit per na Maria, una simpàtica cambrera. Els dies que hi ha cap roig a la planxa és per posar-hi els dits.

- Anar als plens de l'Ajuntament ara que se solen celebrar els vespres.



Maria Mas Guaita

**MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ,
TRANSPORTS, LÀMPARES I DECORACIÓ**

Carrer Ràpita, 43 • Tels. (971) 65.01.23 • 65.24.32 • 65.04.12
FAX. 65.24.32 • 07630 CAMPOS (Mallorca)

Sa Joieria

Joieria • Relotgeria

Carrer Major, 3

**CELLER
Ca'n
TONI**

Carrer Oeste, 8 • Tel. 65.27.54 • CAMPOS

El primer establiment de Mallorca amb un sistema revolucionari de preparar la carn al "grill".

La carn no perd les seves propietats vitamíniques perquè aquest sistema no deixa desprendre líquids.

Consisteix en fer la carn amb la pressió del vapor de llenya cremada.

Sense flamarades ni fums.

ÚNIC A MALLORCA



AUTO ESCOLA

**Tota classe de
permisos de conducció.**

Carrer Plaça, 24
Tels. 65.28.28 • 65.00.80
07630 CAMPOS

DESE ANIVERSARI ESTATUT D'AUTONOMIA

Trobar-nos davant el desè aniversari de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears és un esdeveniment molt notable dins la nostra història política. Al marge del grau d'entusiasme o de crítica que ens inspire el tipus d'estatut de què disposam i del model d'autonomia que hem sabut desenvolupar, allò cert és que ens cal de ser profundament conscients del que ha representat fins a hores d'ara l'autonomia.

És prou cert que l'actual és la primera vegada que les Illes Balears s'han posat d'acord per tal de viure i conviure dins el mateix marc d'autonomia política. La de l'any 1931 va resultar un fracàs i mai no arribà a néixer. Però les èpoques d'interdependència política i institucional són prou abundants a les pàgines de la història. Des dels temps del Regne de Mallorca fins a la més recent etapa de la Diputació Provincial, de caràcter administratiu, les Illes Balears han conegut i practi-

cat diferents models de convivència institucional i política, aplegant totes les illes entre elles. Cadascun ha donat millors o pitjors fruits, segons l'època i les circumstàncies històriques. Però la present crec que és la més estimable de totes. Diverses són les raons, que tot seguit resumesc.

Amb caràcter general esmentaré les raons conceptuals que així m'ho fan veure, com ara el fet de ser la nostra una autonomia basada en la democràcia representativa i plural. També és important l'existència d'un parlament com a poder legislatiu format per sufragi universal -un valor polític que vull subratllar- i, per últim, d'un govern políticament responsable davant la cambra.

Aquestes característiques institucionals són de primer ordre, i sens dubte determinen una qualitat política ben notable i que no trobam a cap altre experiment d'interrelació a les Illes en altres èpoques històriques. Això és, per tant,

privatiu del moment actual.

Ara bé, amb caràcter específic, el sistema polític i autonòmic que tenim ha permès que, per primera vegada, les anomenades part forana, ciutat i illes menors convivin políticament sense recels, tot col·laborant obertament en un mateix projecte d'autogovern i autonomia. La ideologia dels grups polítics és el factor que determina els moviments d'opinió, però de cap manera la procedència territorial dels representants polítics. En conseqüència, hem superat, a la fi, dins la nostra història, els enfrontaments territorials.

Des del punt de vista de la història social i de relacions humanes, aquest període de deu anys ha demostrat que la convivència és possible a les Illes Balears, sense haver de renunciar a la personalitat de cada illa o de cadascun dels pobles de l'arxipèlag.

Aquest aspecte el considero tan transcendent que per ell mateix justifica l'experiència

autonòmica. Tanmateix, però, també ens ha de donar força per avançar en aquest camí de l'autonomia perquè no ha assolit, ni molt manco, les cotes desitjables.

No cal allargar ara aquest article en relació als dèficits estatutaris, però és oportú recordar que no renunciem a una millora competencial ni tampoc d'arribar a gaudir d'un model de finançació autonòmica més perfeccionat que l'actual. Al·ludesc al sistema dels concerts econòmics. A més a més, per últim, ens hem d'imposar l'obligació parlamentària d'aconseguir el reforçament autonòmic i competencial dels consells insulars, que representen el segon esglaó del repartiment del poder autonòmic a les Illes Balears. Això està per fer, i bo serà que comencem per reconèixer-ho com a reptes de resposta pròxima.

EL PRESIDENT DEL PARLAMENT
Febrer del 1993.

Cristalleria CAMPOS

*Jaume Vadell
Adrover*

*Joan Oliver
Bordoy*

Carrer Llibertat, 27
Tel. 65.04.20
07630 CAMPOS

Maria Miquel Nadal

ASSEGUANCES EN GENERAL

- Metges
- Incendis
- Accident
- Vida
- Robatoris
- Jubilació
- Comerços
- Llar
- Embarcacions
- Automòbils, Etc. . .

Carrer Santanyí, 23 • Tel. 65.04.01 • 65.00.89
07630 CAMPOS

10 ANYS D'ESTATUT D'AUTONOMIA A LES ILLES BALEARS

Molt de camí per recórrer



Pere Ollers Vives.

Com haureu vist s'ha celebrat dia 1 de març proppassat al Parlament de les Illes Balears i amb tota solemnitat la Festa Aniversari de l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

Probablement totes les institucions han estat representades a la Recepció - Festa oficial al Parlament de les Illes Balears, dilluns 1 de març al carrer del Conquistador, a Palma.

Malgrat això no totes les persones que vivim i vivim en aquesta terra haurem tengut coneixement d'aquesta data: L'ESTATUT encara és una llei desconeguda per a la major part de la gent. No ja només el seu articulat sinó també la seva existència i la seva relevància.

D'altra banda, un fet indiscutible és que tenim un Estatut d'Autonomia millorable en alguns aspectes i que, si volguéssim, assoliria un més alt sostre competencial. Ara per ara, pareix clar que amb les competències actuals i les que s'incorporaran properament, el Govern Balear en va ben servit: començarà de bon de veres la seva responsabilitat exclusiva dins molts de camps i per moltes coses. Realment, el nostre Govern, ha executat en tota la seva

amplitud l'Estatut? Segons el mateix Jeroni Albertí a una entrevista a «El Temps», NO.

L'Estatut d'Autonomia, com diu el President del Parlament dóna autonomia política a les Illes Balears ja que li dóna un poder legislatiu, el Parlament, es poden fer lleis des de les Balears. Això és una gran passa. Ja veim, però què ha passat amb la Llei d'Espais Naturals i la seva reforma contrària. I què ha passat a l'entorn de Cabrera?

La capacitat legislativa restringida d'un poble significa una capacitat -també restringida o tutelada- d'errar o d'ésser diferents i de marcar-nos el propi camí i destí. Mentre existeix la tutela o restricció del Parlament central (Congrés de Diputats i Senat) no existeix veritable autogovern en l'amplitud

desitjable perquè un poble es desenvolupi per ell mateix, amb errades i encerts.

La darrera reforma encara en tramitació de l'Estatut per la qual s'atorguen més competències a les Illes Balears implicarà una major capacitat d'autogovern, certament. Però la forma en què s'ha produït ha estat bastant insultant per a les Illes Balears, com a poble, que ha vist com la reforma es gestava a Madrid, s'aprovava inicialment a Madrid mitjançant una Llei de Transferències i finalment, la reforma estatutària es tornarà a aprovar a Madrid pel Parlament Espanyol. Això és clarament tutelar i restringir la nostra capacitat d'autogovern, en definitiva la nostra capacitat d'ésser com a poble.



PUBLICITAT A RESSÒ: Maria Bauçà. Tel. 65.01.47
Laborables de 17'30 h. a 20'00 h.

BODEGA VIDAL

Especialitat en vins de reserva

Carrer Creu, 28 • CAMPOS

PERFUMERIA VIDAL

Perfums i Cosmètica

Carrer Creu, 28 • CAMPOS

SA CIMENTERA, S. A.



**MATERIALS PER A LA
CONSTRUCCIÓ**

**FABRICACIÓ PRÒPIA
DE CIMENT NATURAL**

Carrer Cimentera, 38 • Tels. 65.02.54 • 65.08.73
07630 CAMPOS (Mallorca)

RESTAURANT

CAZADORES

DIRECCIÓ FAMILIAR

CUINA MALLORQUINA

Ctra. Campos a La Ràpita, Km. 6'5
Tel. 64.03.70 • CAMPOS (Mallorca)



PER A QUÈ HAN SERVIT LES NORMES SUBSIDIÀRIES? CAMPOS NECESSITA UN PLA D'URBANISME QUE S'APLIQUI

Dins el 1991, sense pena ni glòria, s'aproven les Normes Subsidiàries de Campos. Pocs en saben res, pocs en volen parlar. Els constructors o també, mestres d'obra, sí en saben qualque cosa així com també els propietaris que volen fer una obra o una millora a ca seva.

Ressò sempre n'ha parlat i n'ha mostrat la seva preocupació.

Unes normes, com tothom sap, sempre es fan per a complir-les. Si el Codi de Circulació diu que hem d'anar per la dreta -quan circulam amb vehicle- tots sabem què hem de fer i què ens passarà si no ho feim.

Totaixò gairebé no compta en el cas de les NORMES SUBSIDIÀRIES d'URBANISME DE CAMPOS que són les lleis per qualsevol tipus d'obra, edificació, construcció, urbanització, demolició, etc.

En primer lloc haurien de ser més conegudes, a qui no li interessa saber si pot construir 2 o 3 pisos o si pot fer soterrani? o si davant ca seva li poden construir una escola o una peixateria? Tot això es troba a les normes subsidiàries o pla urbanístic campaner. L'Ajuntament hauria d'haver-ne fet com a mínim unes fotocòpies per si qualcú les vol consultar. L'Arquitecte hauria de tenir un horari d'atenció al públic ben clar (no surt al Full Informatiu) per demanar-li qualsevol cosa tocant a les normes urbanístiques del poble.

No ens enganem, tot es reduceix a saber què es pot fer i què no. Segons els casos una persona, un propietari o una empresa, tirarà per un lloc o



per un altre. Realment ara sabem què es pot fer o no?

Veim com qualcú fa i qualcú altre no fa. L'al·leluia de ser igual per a tothom en tot. Sia un cartell, sia una obra, sia una obertura, sia una inspecció o llicència. La construcció se'n ressent també perquè segons com, qualcú ho té més fàcil i més econòmic: no complir les normes sempre pot resultar més econòmic, però de vegades també resulta anti-econòmic. L'Ajuntament realment, sap el que es construeix a la nostra Vila? sap el que es fa i com? sap si es fa malbé amb el nostre patrimoni arquitectònic i històric?

D'altra banda, un poble, una vila, un casc urbà no poden créixer sense planificació, és a dir, sense posar en comú els diversos -i de vegades enfrontats- interessos econòmics que s'hi posen en joc. Els qui comanden haurien de saber que els pegats d'avui o d'ahir els haurem/haurem de resoldre

demà. I ens sortiran molt més cars.

La gent ha de saber a què s'ha d'atendre a l'hora de construir, edificar o urbanitzar, o reformar ca seva per una sala de bany. I això en condicions d'igualtat per a tothom, com pertoca, és responsabilitat de l'Ajuntament i, en particular, del Grup Polític que governa.

En aquest sentit i com a exemple, resulta bastant penós veure com moltes obres majors no tenen cap tipus d'indicatiu al carrer per a informació de tothom. És el detall més insignificant i més sorprenent a primera vista. Més mal hi ha a les obres que s'han fet al centre antic de Campos sense respectar la

normativa sobre els elements arquitectònics a emprar, i més mal hi ha a totes aquestes obres sense control que es fan a fora vila (i no són solls ni boveres ni cases per als pagesos).

També s'han d'esmentar els problemes que hi ha específics i propis a Sa Ràpita i a Ses Covetes, nuclis anàrquics fins ara. Què passa amb les urbanitzacions rapiteres? Tothom dirà d'aquí a uns anys que no són Sa Ràpita sinó un apèndix d'aquest nucli costaner tan bell i encisador que tenim a Campos.

L'urbanisme és per millorar la qualitat de vida de la gent i per cercar el bé comú públic, no d'uns pocs.

Redacció.

Estació de Servei Campos, C.B.

Obert 24 h. Autoservei

Benzina sense plom

Carrer Sant Blai, 19 • Tel. 65.01.53 • CAMPOS

PRESSUPOSTS MUNICIPALS 1993

Dia 24 de febrer, el Plenari va aprovar -amb l'abstenció dels PSM-NM i PSOE- els pressuposts de l'Ajuntament per a l'exercici del 1993.

448.932.086 pessetes són el total que ha d'entrar i sortir de les arques municipals enguany, a més del pressupost de la Residència de la Tercera Edat, que puja a 21.750.000 pessetes i el de la Guarderia Municipal (11.175.000 pessetes).

Sembla que hi ha hagut alguns problemes perquè setmanes abans es presentà a discussió un esborrany que ha estat motiu de polèmica entre els mateixos membres de l'equip de govern i per aquest motiu s'hi han fet algunes modificacions (augment a Educació i a Sanitat, per exemple) i alguns retalls (sobretot a Personal).

Si l'any passat es varen qualificar de «realistes» enguany s'han etiquetat de «restrictius», ja que les circumstàncies econòmiques no permeten fer gaires filigranes. La crisi econòmica generalitzada i l'estat de l'Ajuntament, que enguany només d'interessos ha de pagar més de 25 milions, no permeten fer moltes inversions ni sortir gaire de les despeses corrents.

L'any passat es deixaren moltes partides obertes (amb cent o mil pessetes) per ampliar-les si arribaven subvencions (teatre, pavelló, aigües...). Enguany això no s'ha fet, primer perquè s'ha sabut que no és correcte legalment i, segon, perquè de manà no sembla que n'hagi de ploure per ara (per molt que s'hagi promès) i, de subvencions, poques.

Pràcticament l'única inversió considerable que es farà -i a compte dels particulars- és l'ampliació del cementiri, pressupostada en devers 25 milions. El pavelló poliesportiu, del qual fa tants d'anys que en parlem, si bé se sap que està concedit, s'ha decidit, si de cas, començar-lo l'any 94 i ara poder destinar aquells doblers a altres necessitats.

Per fer algunes cites concretes, pot interessar saber, per exemple, que a l'àrea de Cultura hi ha un total de 29.850.000 pessetes, de les quals 17 milions són per a «festes populars». Al capítol de Joventut i Esports hi ha pressupostat un total de 13.530.000 ptes, mentre que a Educació es disposarà de 5.150.000 ptes.

Altres despeses de més poca quantitat, però a vegades

interessants i curioses poden ser: «atencions protocolàries»: 1.500.000 ptes; «ajudes al Tercer Món»: 175.000 ptes; «publicitat i propaganda»: 1.400.000 ptes; «compra camió»: 1.800.000 ptes.

En general, s'ha dit que són uns pressuposts d'«anar a passar» i temptejar el temporal a veure si l'any que ve serà millor. De totes maneres, des de Ressò voldríem que tots els campaners s'interessin més pel tema que ens afecten a tots de la política municipal i aquest és un tema important. Per això, sapigueu que l'avantprojecte dels pressuposts per al 93 estarà quinze dies a exposició pública perquè qualsevol els pugui consultar o presentar-hi al·legacions si ho troba convenient.

Redacció.

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ MIQUEL LLADÓ

Avda. La Verge, s/n. - Tel. 65.06.75

RISTALLERIA PERELLÓ

Carrer Palmer, 1 Tel. 65.00.95
07630 CAMPOS

PRODUCTES ADROVER

Carrer Menorca, s/n. • Tel. 65.00.54
07630 CAMPOS

ASSESSORIA FISCAL



CAMPOS

Carrer Provença, 34 • 2º • Tel. 65.09.41
07630 CAMPOS (Illes Balears)

LA REFORMA DELS ENSENYAMENTS MUSICALS

Un nou pla d'estudis ha començat a funcionar aquest curs al Conservatori Professional de Música de les Balears, així com a molts d'altres de l'Estat Espanyol.

Com sempre que es barata un sistema educatiu per un altre és amb l'esperança de què el nou solventi les deficiències que l'anterior presentava i que seguesqui conservant els seus encerts.

Intentaré resumir en uns punts fonamentals la filosofia del nou pla d'estudis i discutir breument els avantatges que suposa i quins inconvenients presenta la seva aplicació.

Molt en línies generals la reforma suposa:

a) Conduir l'atenció dels nous estudiants cap als instruments que componen l'orquestra abans que cap als solistes.

b) Una major duració dels estudis així com més hores setmanals de classe.

c) Que els Graus Elemental, Mig i Superior s'adaptin millor a uns nivells bàsic, professional i virtuós respectivament.

d) Desaparició de la matrícula lliure.

Per comprendre els motius del primer apartat, basta mirar la quantitat de músics estrangers que formen part de les orquestres espanyoles perquè no hi ha suficients músics espanyols per cobrir la demanda. Per altra banda, gran quantitat de pianistes i guitarristes troben dificultats per a poder desenvolupar la seva activitat professional, ja que és molt més gran l'oferta que la demanda.

Pel que fa al segon apartat, el motiu és, evidentment, aconseguir una millor i més completa formació dels estudiants de música. Aquest punt va lligat al següent que és el de la gradació dels continguts de cada nivell. El que es pretén és que el Grau Elemental estigui a l'abast de pràcticament tothom perquè tots podem gaudir d'unes nocions musicals bàsiques. Que el Grau Mitjà proporcioni uns coneixements que garanteixin que la persona que l'assolesqui estigui en perfectes condicions de dur a terme una tasca professional, i que el Grau Superior sigui allà on es pugui polir, completar i madurar la formació musical.

La desaparició de la matrícula lliure pretén que tots els estudis musicals es cursin a centres oficials, impartits per professors titulats i que hagin demostrat la seva capacitat, allà on totes les disciplines estiguin interrelacionades i per tant es pugui tenir un seguiment tan puntual com global de l'evolució musical de l'alumnat.

Aquests punts pareixen suficients per a justificar una reforma ja que solucionen, almanco en teoria, unes clares mancances de l'actual pla d'estudis. Malgrat això hi ha clars inconvenients que exposaré referint-me principalment als què ens afecten als mallorquins.

Primerament i per seguir l'ordre, tothom té dret a estudiar l'instrument que vulgui. Si tenim en compte que la immensa majoria de nins que comencen els seus estudis de música ho fan sense plantejament professional, és lògic que



Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

s'inclinin pels instruments més populars com el piano i la guitarra o, qualcun de vent si tenen la possibilitat de tocar a una banda.

Hem de tenir en compte que el Grau Professional es cursa generalment juntament amb els estudis de Batxiller i que no existeix una adequada coordinació entre ells. Per tant, un augment d'hores d'assistència al Conservatori (que necessàriament implica un augment d'hores d'estudi a casa), pot significar un sobrecarregament d'estudis que no tothom podrà suportar.

La supressió de la matrícula lliure suposa la impossibilitat d'obtenir un reconeixement oficial als estudis musicals realitzats fora d'un centre reconegut. Ara per ara, l'únic centre reconegut a Mallorca és el Conservatori, que, com és lògic, pot admetre un nombre limitat d'alumnes, que seran els «privilegiats» els quals podran obtenir un reconeixement oficial als seus estudis. No oblidem tampoc els estudiants de pobles, entre ells Campos, que els és pràcticament impossible desplaçar-se a Ciutat varies vegades a la setmana per tal

d'anar a classe, o aquells, que per cursar el Grau Superior, hauran d'anar a viure a qualque ciutat allà on hi hagi un Conservatori Superior.

Per a solucionar aquests problemes és necessari fer una gran inversió tant en infraestructura com en personal: crear Escoles de Música amb tots els requisits per ser reconeguts oficialment, muntar orquestres de joves, compatibilitzar plans i horaris d'instituts i conservatoris, etc.

De moment, el nou pla d'estudis pot perjudicar a bastants de joves músics, als quals se'ls exigirà més però no disposaran de més mitjans.

Sortosament, l'home fa milers d'anys que aprèn i ensenya música. Així, podem suposar que aquesta, a pesar de tot, sobreviurà a qualsevol pla d'estudis.

Miquel Àngel Aguiló.



EL CLUB D'ESPLAI PARROQUIAL INFORMA

En aquests darrers mesos (Desembre, Gener, Febrer) hem fet bastants activitats relacionades i encaminades amb el lema que es va elegir a començament de curs: SOM AMICS DE LA NOSTRA TERRA; a més d'activitats força engrescadores per inculcar als nins aquest esperit d'estimar el que ens envolta; des d'una excursió al barranc de Biniaraix fins a fer unes precioses màscares i vestits per participar a la RUA'93.

Si estau cansats ja de tot el que la nostra societat ens proporciona (televisió, consoles, vídeo, etc.) sabeu que estau convidats a passar unes hores cada setmana amb nosaltres, i així per ventura aprendrem, mitjançant activitats, a conviure amb l'altra gent i amb nosaltres mateixos. (Els dissabtes de 15:30 a 17:00). Anima-vos.

Seguint amb l'homenatge a Josep Maria Llompart, un home que ha fet país, vos farem arribar cada mes, durant aquest any, una mostra de la seva obra literària. «PASSA, PASSEJA, VA A LA FEINA...»

Ed è subito sera.
Salvatore Quasimodo

Passa, passeja, va a la feina.
Els arbres -fulles verdes, grogues-, el casino.
La fira (quan era infant: els cavallets, cotó de sucre), la tarda, una mà decandida. Passa, passeja. El rellotge: un quart, dos quarts, tres quarts.
El coneixen les fulles, l'acaronen -fulles grogues, verdes-, arbres urbans, urbaníssims. Voravia.
Va a la feina. Passa, torna de la feina. Passeja.
Dona. Diari. Diumenge.
El fill. La filla. Capvespre. Cafè. Passeja.
Passa. Torna.

I, de sobre, la nit.



SYP

**SERVEI I PREU
SUPERMERCATS**

**GRAN ASSORTIMENT
EN LES NOSTRES SECCIONS DE:**

Carnisseria • Cansaladeria

Fruita • Peix congelat

**Carrer Nunyo Sanç, s/n. • Tel. 65.06.83
07630 CAMPOS**

Recreativos
**SUR
MALLORCA, S.L.**

Nº Reg. Empresa operadora 13.460

**Carrer Mesquida, 16 • Tel 65.03.56
07630 CAMPOS (Mallorca)**



**L'EMPRESA LÍDER
EN ATENCIÓ I
SERVEI AL CLIENT**



NACIONALISTES DE MALLORCA

Un tema que al Plenari de dia 24 de febrer fou motiu de discussió entre el nostre Grup i l'equip de Govern va ser la modificació de les Normes Subsidiàries, tema que ja va començar pel juny de l'any passat. Aleshores ens abstenguérem de la majoria de modificacions proposades perquè consideràvem sorprenent haver de canviar tant un instrument d'ordenació ur-

banística que feia tan poc temps que era vigent.

Però amb tres d'aquests punts no hi podem estar d'acord de cap manera i dia 6 de juliol presentàvem les corresponents al·legacions, que ara s'han desestimats i, per tant, probablement hi haurem d'interposar recurs.

En resum, es tracta de qualificar dos sòls RÚSTICS com a URBANS, un al camí de Son Fullana (darrera la fàbrica Piris) i un altre a Son Durí; i modificar la qualificació de FORESTAL a EX-

CEDENT una zona de més de noranta quarterades a Son Amer («Els Cogulls»).

S'han aportat alguns informes que no hi eren (tal com demanàrem) i precisament basant-nos en ells hem de reafirmar la nostra postura.

No es pot declarar urbà un terreny que, òbviament, no ho és. Això podria sortir molt car al l'Ajuntament si s'ha de dotar dels serveis que té l'obligació d'oferir en un sol urbà. Segons l'informe jurídic si dins el sector corresponent no hi ha 2/3 parts edificades, no és urbà.

Considerem que si es declarava urbanitzable industrial ja no s'impedeix que s'hi pugui instal·lar la fàbrica de roba (que bona falta faria) i s'evita l'esmentat risc per a l'Ajuntament.

Pel que fa a «Els Cogulls» hi ha un informe del Col·legi Oficial d'Enginyers Agrònoms que diu que és «monte bajo o garriga» i no diu en cap moment que pugui no ser «forestal» (= no edificable) i passar a ser «excedent» (= edificable).

PUBLICITAT A RESSÒ: Maria Bauçà. Tel. 65.01.47
Laborables de 17'30 h. a 20'00 h.

*Gimnàs
Cotxomís*
Campos

AIXÍ, LES ACTIVITATS QUE
PODEU REALITZAR AL
GIMNÀS SÓN:

US COMUNICAM QUE,
A PARTIR D'ARA,
TAMBÉ US OFERIREM
ELS SERVEIS D'UNA

SAUNA

GIMNÀSTICA DE MANTENIMENT (Homes i Dones)
GIMNÀSTICA CORRECTIVA • JAZZ
CULTURA FÍSICA • MUSCULACIÓ • KUNG-FU
KICK BOXING (nins, joves, adults)
SAUNA (Sol·licitud anticipada d'hora)

LES SECTES: UN PERILL BEN APROP.

Pot parèixer que això de les sectes només surt pel televisor o pel cinema i que a Campos, o a Mallorca, n'estam ben enfora. Fins i tot molts no saben ben bé què són les sectes o què suposen.

Moltes vegades sentim a parlar de sectes «religioses» que són aquelles que tenen unes creences o unes pràctiques que tenen origen religiós. Són minories que s'han separat de les grans religions i de les seves comunitats. En trobam moltes a la Història i avui es coneixen més com a «altres esglésies», «altres religions», etc. Són les anomenades esglésies protestants o reformades que han sorgit pels Estats Units, per exem-

ple.

Altres vegades sentim a parlar de sectes en sentit negatiu. Potser que es diguin «religioses» però no ho són: no es preocupen pels valors religiosos ni les creences religioses. Es preocupen únicament de treure doblers o crear adeptes servicials per una o varies persones que són els «caps» de la seva estructura. Les sectes en aquest sentit tenen un caràcter secretista: no els interessa la transparència ni la veritat de la seva activitat, els seus ingressos, la seva actuació sobre els adeptes, la captació de persones, etc.

Voldria cridar l'atenció als joves: els joves sou el camp

principal d'actuació de les sectes alhora de captar adeptes o clients o servidors. També voldria alertar els pares i els responsables d'escoles, instituts, clubs esportius, llocs de reunió per a la joventut, etc: qualsevol motiu serà bo per atreure els joves i intentar captar-los: una conferència, una xerrada, una sèrie de diapositives, una pel·lícula de cinema, etc. Hem d'estar tots atents davant qualsevol senyal de perill, d'atracció cap a

una secta.

La millor arma, per vosaltres joves, és administrar bé la vostra llibertat -que en teniu- i saber quan heu de demanar opinió o consell sobre el que pot passar o passa en aquests casos tan trists d'absoluta dependència de sectes i sectaris.

Puc assegurar-vos que ben aprop i en tot moment en voldrien captar.

S'esquella.

JAUME FERRER I MAS

Reparació i Venda de Motos
Motoserres i Motocultors
Carrer Lepanto, 1 - Tel. 65.00.60 - Campos



SUR HÀBITAT IMMOBILIÀRIA

COMPRA • VENDA • LLOGUERS
VALORACIONS IMMOBILIÀRIES
ASSESSORAMENTS URBANÍSTICS, ETC.

TENIM PER LLOGAR:

- Casa a foravila
- Pis a Ses Coveles a primera línia

TENIM PER VENDRE:

- Cases a Campos
- Rústiques a Campos
- Xalet, solars i pisos a Sa Colònia

Informació: Tel. 65.02.65 • Plaça, 19 • CAMPOS
Llúcia Lladó A.P.I.

Taller Mecànic CA N'ARNAU

Carrer Provença, 36
Tel. 65.10.63
07630 CAMPOS



Bicicletes • Recanvis
Accessoris • Vestuari
Reparacions

Carrer Lluna, 50
Tel. 65.29.12
07630 CAMPOS

QUÈ PASSA AMB L'EMPRESA TRANS MAS ?

Trans Mas és una empresa creada per l'ex-batlle de Campos Guillem Mas (Vinyola) i altres. Aquesta empresa tenia un conveni amb AGAMA per recollir la llet dels pagesos campaners per aquesta companyia.

Resulta que des que en Tito Piris ha comprat AGAMA, aquesta pareix que vol assumir la recollida directament, per la qual cosa el lloc de feina dels xòfers està en perill. Sembla que a qualcun ja li han ofert feina per devers l'Ajuntament si no protesta gaire.

Sembla que n'hi ha que volen tirar a baix tot el que fa olor de «Vinyola».

CONTINUA LA PÈRDUA D'INFLUÈNCIA DEL NOSTRE BATLE A LA PREMSA

Sembla que el batle de Campos, Sebastián Roig, ja no té tant de bo com abans amb la premsa Així, el mes passat un diari de Ciutat es feia ressò dels problemes amb els membres del seu propi grup municipal per tirar endavant els pressuposts del '93. Un parell de dies més tard, un conegut columnista d'un altre diari ciutadà escrivia, exactament aquestes paraules dins un dels seus articles: *«Verger, Maria Antònia Munar, Eduardo Vellibre, Sebastià Roig, Tomeu Vidal, Eduardo Puche, son algunos exponentes de una política obsesivamente personalista que conduce a la satanización del crítico. Así está nuestra política doméstica».*

DISCUSSIÓ SOBRE ELS ESTATUTS DEL PATRONAT DE MÚSICA

El passat mes l'Obra Cultural Balear va presentar una Al·legació al Ple de l'Ajuntament per tal de intentar millorar aquests Estatuts que tenen bastants deficiències segons la Junta Directiva de la Delegació de Campos. Per exemple, les més destacables són la composició de la Junta del Patronat on hi ha membres que no tenen massa a veure amb la música i la inexistència de representants -amb igualtat- de totes les entitats del poble.

Aixímateix és destacable que no hi figura cap músic en concret ni cap representant dels grups relacionats amb la

música més nombrosos del poble (Banda de Música, Coral, Escoles de Ball, Grup Brot de Taperera). Com tampoc figura en els Estatuts cap menció als músics campaners o a la història de la música de Campos. Per la Delegació de Campos de l'Obra Cultural Balear, els Estatuts poden millorar-se molt.

DESTROSSES A SA RÀPITA

És conegut que hi va haver, ara fa uns mesos, unes destrosses a Sa Ràpita sobre tot en les faroles que allà hi ha instal·lades.

Segons dades públiques de la Corporació Municipal, aquestes destrosses es valoren en unes 700.000 Pts. que no és poc. També, segons la mateixa font municipal, s'està investigant la malifeta però no s'ha arribat a res concret, tret de la despesa municipal per arreglar les gràcies tan poc gracioses de qualcú.

«L'ESTEL» A ANDRATX

El passat 27 de febrer, el grup de teatre «L'Estel» va participar a la V Mostra de Teatre d'Andratx que organitza l'agrupació andritxola «Àgara» amb el patrocini del Consell Insular i de l'Ajuntament d'Andratx i, en el qual participen deu companyies diferents que intervenen respectivament al llarg de deu dissabtes consecutius.

Hem de felicitar l'agrupació campanera - i, especialment en Miquel Fullana com a director i autor de l'obra *Quin desveri-* perquè varen lluir una vegada més la seva professionalitat i mestria. Les rialles, els aplaudiments i els comentaris del públic en foren una bona prova.

TANCAMENT DE SOLARS

L'Ajuntament ha donat el darrer avís perquè tots els solars sense tancar puguin fer-ho en un termini d'un any. Naturalment això comportarà que tots els propietaris en aquesta situació s'hauran d'espavillar. Aixímateix en cas de que no ho facin podran ser sancionats en la forma establerta. La mesura resulta necessària, pareix, pel mal efecte que produeixen els solars sense arreglar i perquè no es compleixen les Normes Subsidiàries. També podrà tenir efectes beneficiosos en el sector de la construcció donant unes petites feines que en aquest temps de crisi són ben rebudes.

«DESPRÉS DE LLEGIR, ESCRIU»

Sota aquest títol tan engrescador s'ha convocat el GRAN PREMI DE L'ESPARVER per Edicions de La Magrana. Hi ha 4 categories per edats, fins a 12 anys, de 12 a 14, de 15 a 16 i de 17 a 19. Es tracta d'escriure i enviar un conte o narració de tema lliure però que contengui un element o motiu de qualsevol dels llibres de «L'Esparver» o «El Petit Esparver». D'una extensió màxima de 25 o 30 fulls, s'han de presentar 5 còpies. Teniu de termini fins al 30 d'abril de 1993. Més informació: Edicions de la Magrana, Apartat de Correus, 9487. 08080 Barcelona. Fax 238 15 62.

CONVOCATÒRIA D'AJUTS PER A MÚSICS JOVES

LA FUNDACIÓ «LA CAIXA», ha convocat cinc tipus d'ajudes per a músics



joves depenent de l'interès del músic o del grup de músics i de les seves capacitats. Les beques van des de la inscripció directa al Curs Europeu de Música de Cambra al'ajut per a realitzar una gravació fonogràfica en les millors condicions.

Els convocats són músics joves (nascuts després de l'1 de gener de 1963) de qualsevol especialitat, amb nacionalitat espanyola.

S'ha de presentar tota la documentació de forma que arribi al Servei de Música de la Fundació «la Caixa» abans del dia 30 d'abril de 1993. Hi sou a temps. Més informació: Fundació «la Caixa», Passeig de St. Joan, 108, Barcelona, Tels. 93) 458 89 07 i 317 57 57.

FINA HISADO CAMPIONA DE MALLORCA DE CROSS I GUANYADORA DE LA CHALLENGE DEL C.I.M.

El passat diumenge dia 28 de febrer es va disputar a l'hipòdrom Son Pardo (ciutat) la Challenge del C.I.M. en què la nostra paisana Fina Hisado, al marge de guanyadora de la prova, es proclamà Campiona de Mallorca de Cross, un important premi a la seva constància i preparació. Enhorabona.

FESTA DEL LLIBRE '93 DEDICADA A JOSEP MARIA LLOMPART

S'ha convocat el CONCURS de redacció, treball, comentari o recerca amb el tema genèric de «Josep Maria Llompart». Es poden entregar els originals fins dia 14 d'abril. S'han d'entregar a les oficines municipals amb plica, és a dir, sobre tancat amb el nom i dades personals dedins i lema a la coberta del sobre. Els

premis s'entregaran a l'acte de clausura de la Setmana de la Festa del Llibre.

Poden participar els qui hagin acabat l'EGB fins als 25 anys.

L'ESTAND DE CAMPOS (PREPARAT PER LA REGIDORA DE CULTURA) FA EL RIDÍCUL A L'EXPOSICIÓ D'IFEBAL «LA DONA I EL SEU PRESENT»

Organitzada per la Comissió Interdepartamental de la Dona i coincidint enguany amb el Dia Internacional de la Dona Treballadora, dia 8 de març (comemorant la mort de més de cent dones dins una fàbrica d'Estats Units), l'EXPOSICIÓ ha recollit mostres de tots els pobles i institucions relacionades amb les feines i valors de la DONA (com a treballadora, empresària, artesana, artista, etc.)

Pel que RESSÒ ha sabut (i ho ha demanat) la responsable de la preparació de l'stand de CAMPOS ha estat la Regidora de Cultura M. Rigo.

Aquest stand va resultar enormement penós devora els dels altres pobles: no per manca de col·laboració de les dones campaneres sinó perquè la seva prepa-

ració es reduí a un grapat de fotos col·locades per allà de qualsevol manera. Ja podeu veure quin paper i quina mala imatge per al poble. Les dones de Campos no es mereixen això, gràcies a Déu, valen molt més que el que sap fer una Regidora que no sap estar, i pareix que ja no n'aprendrà, a estar al seu lloc. De fet, i perquè vegeu, el dia de la inauguració no la varen veure per allà.

És ben trist veure que feim el ridícul i a més a més, pagam.

Ara tocaria, una dimissió o un cessament.

1993, ANY MIRÓ

En una cara que ens ha remès el Director General de Cultura, Jaume Martorell, ens recorda que aquest any 1993 s'ha institucionalitzat com l'Any Miró, una commemoració del centenari del naixement del pintor. Ens convida, també, a la reproducció del logotip d'homenatge, cosa que feim gustosament.

**100 ANYS
DE
MIRO
ILLES BALEARS**



L'Estand de Campos sols no tenia el rètol que l'identificàs.

Devora els de Campanet, Santanyí, Porreres, deixava molt a desitjar*.



vins bernat

ELABORACIÓ PRÒPIA

embotellador núm. 5929 P.M.



Carretera Felanitx, Km. 1,600
Tel. (971) 65.09.45
07630 CAMPOS
(MALLORCA)

PRIMERES JORNADES DE CULTURA POPULAR A LES BALEARS

A la vila de Muro, dia 9 i dia 10 de gener, organitzat per l'Ajuntament amb la col.laboració de la Universitat i d'altres entitats i institucions de les Illes, s'hi celebraren aquestes Primeres Jornades de Cultura Popular a les Balears.

L'excel·lent organització, la qualitat de les ponències i l'interès dels temes tractats féu que tot plegat fos un èxit esplèndid.

S'hi presentaren tres ponències, que tractaren respectivament els temes següents:

1. «**Musicologia popular a les Illes Balears; història i situació actual**», presentada per Xavier Carbonell.

2. «**Danses i balls populars**» a càrrec de Guillem Bernat, d'Aires Sollerics, Joan Marí de Maó i Josep Costa d'Eivissa.

3. «**Indumentària del segle XVIII**» el ponent de la qual fou el Pare Bartomeu Mulet.

A més de les ponències es presentaren també nombroses comunicacions al voltant d'aquests temes que afegiren matisos o aprofundiren en algun aspecte concret. Per posar algun exemple, destacàrem la de Joan Mayol sobre gloses i tonades relacionades amb S'Albufera, o la de J. Eugeni Canyelles sobre balls tradicionals a la comarca de Llevant o la de Nicolau Dolç

sobre la interpretació i l'obtenció de dades sobre la indumentària del S. XVIII, i altres menys saboroses.

Les taules rodones sobre cada un d'aquests temes acabaren d'arrodonir i enconfitar l'acte. La participació del públic, interessant i entès en aquestes qüestions i els constituents de la taula, ben triats, experts i eloqüents, tals com Gabriel Janer Manila, Víctor Planells (d'UC), Coll Bardolet, Joan Miralles i Monserrat, Mn Bartomeu Mulet, Joan Marí, Josep Costa, Xavier Carbonell i molts d'altres que seria llarg d'anomenar.

Una de les conclusions generals que es poden treure i que fou motiu de discussió es refereix a una problemàtica que té una doble vessant. Per una banda la necessitat d'estudiar a fons els elements de la cultura popular (o, més ben dit, tradicional) de les Balears i Pitiüses, que són part de la nostra història i de la nostra personalitat com a poble que ens identifica i ens distingeix. Hi ha molta feina feta, però encara calen més investigacions, correctes tècnicament (que evitin confusions i embulls), per salvar de la desaparició i de l'oblit aquest patrimoni immens.

D'altra banda, l'altre caire del problema, és la necessitat de mantenir popular una cul-

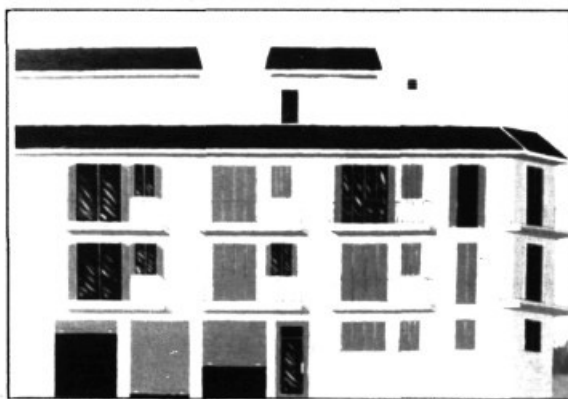
tura tradicional dins una societat que amb pocs anys ha deixat la pagesia per dedicar-se quasi totalment al turisme. Els balls, els cants... i tots els elements que componen el bagatge cultural del nostre poble s'han d'actualitzar, s'han de modernitzar, s'han de popularitzar -vet aquí el dilema- i no han d'esser només uns fets folklòrics rancis i emblemàtics, sinó les arrels fondes i antigues que assegurin la personalitat i la identitat del nostre poble. Si no és així, els corrents homogeneïtzadors, uniformitzadors de la nova societat consumista i americanitzada arribaran a

esborrar qualsevol dels signes culturals que ens distingeixen i ens enriqueixen.

Aquesta iniciativa és sens dubte una contribució important a favor de la cultura popular i tradicional de les Illes.

L'Obra Cultural Balear de Campos, interessada des de sempre per aquestes qüestions, i la revista Ressò hi varen ser presents i en prengueren bona nota. A veure si pròximament podrem ser -tant de bo!- anfitrions de properes Jornades -l'any que ve possiblement es facin a Menorca- o aportar la nostra contribució amb activitats semblants.

CONSTRUCTORA CAMPANERA, C.B.



Venem Pisos al Carrer Joan Ballester
Cantonada amb el Carrer Menorca
Directament del constructor

Informació:

Tels. 65.06.75 • 65.09.78 • 65.06.92

Constructora Campanera: Construïm qualitat

Mantén la teva línia i controla
el teu pes amb l'ajut
del programa nutricional de:
HERBALIFE (Tel. 65.23.32)

Es Canto

RESTAURANT

(NOVA DIRECCIÓ)



- RESTAURANT A LA CARTA
- MENJADOR PRIVAT
- MENÚ DIARI
- SALES PER A BATEJOS,
COMUNIONS, NOCES,
CONVENCIONS, ETC.

Carretera Palma - Manacor, Km. 30 • Tel. 16.82.23
MONTUÏRI (Mallorca)

GORI LLADÓ PICORNELL

El personatge de la nostra entrevista és en Gori LLadó Picornell. Pensarem en ell després d'haver-lo vist, en diferents ocasions, participar en un espai de TVE-Balears. Si aquest va ser el motiu primer pel qual ens hi acostàrem, hem de reconèixer que, tal vegada sigui l'aspecte menys interessant de tots els que anaren sorgint a mesura que transcorria la conversa. Potser no passí de ser una anècdota, i com ell va voler deixar ben clar, «no extracta d'una feina, en tot cas d'un compromís que m'ha suposat certa popularitat».

Com ens passa sovint, els entrevistats ens sorprenen, i aquest n'és un nou exemple. D'en Gori en teníem quatre referències, segurament com molts altres, però realment ens hem adonat que, com sol passar, era molt més important el que no sabíem d'ell, i que d'una manera molt amable, asseguts a la camilla de calsseus pares, ens va voler contar fa un parell de dissetes.

— Ens podries explicar breument qui ets?

— Som en Gori LLadó Picornell, de Can Sion, tenc 31 anys. Som Tècnic Especialista en Jardineria per l'Escola de Catarroja (València) i en Agropecuàries per la de Sa Pobla. Actualment faig feina al centre CIPRES, coordino els diferents tallers i de manera específica em dedico al de jardineria.

— Què és CIPRES?

— CIPRES és un centre del CIM que es dedica a l'educació de persones adultes amb disminució psíquica. Els nostres alumnes vénen a

partir de 16 anys. La matrícula és de 100 persones, encara que no sempre sol estar coberta, es reserven algunes places pels casos greus que puguin sorgir. Aquest centre intenta integrar, per això la feina i la forma de fer-la és semblant a la de qualsevol empresa privada; de fet, part del nostre alumnat és capaç de fer feina a altres empreses. Els alumnes tenen una remuneració per la feina que realitzen i, en certa manera, el centre se serveix dels recursos que genera per introduir millores.

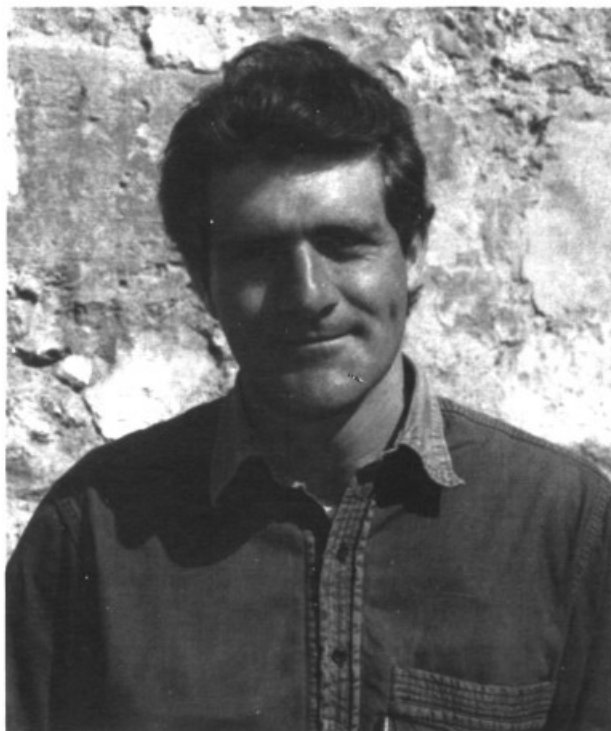
La feina manual es realitza a partir de tallers; de ceràmica, de manipulats (omplir sobres, muntatge de caps de cartró...) i de jardineria, que es divideix en dues modalitats: la primera, es duu a terme en els hivernacles del propi centre i la segona consisteix en treballs de manteniment de jardins d'altres recintes, especialment del CIM.

— Que aporta la jardineria en la recuperació i en l'educació de persones deficients?

— En la jardineria es combinen tota una sèrie de tasques molt simples i de gran polivalència, això és molt positiu pel deficient, que és perfectament capaç de realitzar-les, i especialment ho és el que, en el producte final, no hi repercuteix massa la manufactura.

A CIPRES treballam amb deficients de nivell mitjà i lleuger, la majoria pateixen dificultats manuals que els impedeixen determinades ocupacions. Entre una petúnia cultivada per un dels nostres alumnes i una altra cultivada per una persona sense deficiències, no hi ha cap tipus de diferència. És de molt alta

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)



gratificació personal per cada un d'ells, ser autor de tot el procés, des de la sembra de la llavor, fins a la venda de la planta. Un altre bon avantatge, a diferència d'altres tallers, és que dona feina tot l'any.

— Quan vares començar a estudiar, et plantejares mai fer una feina com la que estàs realitzant?

— Mai de la vida, sempre havia pensat que el meu món es mouria al voltant de les empreses privades de jardineria, i de fet així va ser, fins que un dia, per casualitat, vaig veure que cercaven mestres de taller de jardineria. Aquesta és una especialitat a la qual s'hi arriba a través de la FP, i aquí mai no s'havia fet aquesta especialitat. M'ho vaig agafar com una sortida temporal i ara ja fa 8 anys.

La meua idea era aprendre i tal vegada establir-me pel meu compte. Sempre he tingut ben clar que això de que «el que no serveix per res és bo

per foravila» no era cert, i de cada vegada ho és manco.

— Com especialista en temes agraris, com veus la situació del camp campaner?

— La veig molt malament. Han coincidit massa raons adverses. La primera ja l'he comentada; és la nul·la o escassa preparació del pagès, una segona pot ser la nefasta política agrària que hem patit des de diferents àmbits. S'han potenciat aspectes que no en tenien cap de futur, vaques per exemple, a la vegada que es pretenia una agricultura extensiva quan les finques són petites i no ho permetien. L'agricultura intensiva, aquella que permet viure en una quarterada de terreny s'ha oblidat per complet, mai no s'ha tingut en compte.

La producció ha estat massa exclusiva, no hi havia interès en combinar diferents productes, quan un bon equilibri entre ells hagués estat una bona opció. No es culti-

vava allò que realment demanava el mercat.

El turisme tampoc no ha ajudat gens, era una oportunitat de fer doblers de manera ràpida i davant això no es podien esperar inversions a més llarg termini. Tampoc no podem oblidar la mala qualitat de l'aigua, cada vegada pitjor.

—*I quin futur penses que pot tenir?*

— El futur passa per acceptar el que abans he esmentat i necessàriament ha d'incloure una anàlisi molt profunda, és imprescindible que l'administració entri en joc, indubtablement aquesta és feina seva. No podem seguir amb actuacions aïllades i sense continuïtat, la coherència és fonamental, i si es subvenciona la sembra d'ametlers llavors no es pot oblidar la comercialització del producte.

Mallorca gaudeix d'un clima privilegiat que permetria cultivar productes que ara es duen de fora, i que tenen una àmplia demanda a Europa. Ara mateix pens que Israel podria ser un bon exemple, amb pitjors terrenys i clima, ha sabut defensar-se perfectament.

—*Quina opinió et mereix la idea que foravila ha de cultivar-se, encara que només sia com a jardí pel turisme?*

— A ningú no podem demanar que tengui foravila guapa sense rebre res a canvi, i menys encara si n'hi han de posar dels seus.

Si el turisme requereix d'uns paratges ben lluits és ben clar que d'una o altra manera haurà de contribuir en aconseguir-los.

—*Quins consells pràctics podries donar a aquelles persones que els agrada mantenir el jardí o els cossiols de ca seva en bones condicions?*

— És important no oblidar que, encara que les plantes no xerrin, d'una o altra manera diuen el que els passa, descobrint aquest llenguatge, entendre'ls és un bon començament. L'observació, altre temps prou important, es va perdent, cal recuperar aquest hàbit. Una altra cosa a tenir en compte és saber fins a on podem arribar, què podem i què no podem fer, quines plantes són al nostre abast i quines requereixen un coneixement més ampli, quines són adequades al nostre clima i quines no ho són. No seria gens de més intentar recuperar alguns ramellars tradicionals i que es van perdent, ningú no pot dubtar de la gran bellesa d'un cossioll de fulles ben arreglat, d'una figuereta o d'una planta enfiladissa.

—*Com va ser la teva arribada a la TV.?*

— Crec que no es pot parlar d'arribada a la televisió i molt manco de feina, és una mena de compromís; ells donen feina a CIPRES i com a contrapartida jo faig aquesta col·laboració. La popularitat que això m'ha suposat no l'he cercada ni és que tampoc m'interessí, potser hagi servit perquè algunes persones que em coneixien i que m'havien perdut de vista (d'ençà que som casat no visc a Campos) se n'hagin recordat d'en Gori. De vegades la gent m'escomet pel carrer i em demana alguna cosa, d'altres només em miren i deuen pensar on és que m'han vist.

—*Recordam perfectament que anaves per ciclista, què va passar amb aquesta faceta de la teva vida?*

— Efectivament semblava que seria ciclista però les circumstàncies em dugueren a altres coses. Pens que en un ciclista s'han de conjugar dues

coses; la primera és la preparació física i tècnica, la segona, i no per això menys important unes condicions innates. Crec que en la primera no desmereixia, especialment pel fet que als quatre anys ja voltava al velòdrom de Palma, que als set ja competia i que mon pare em dedicava moltíssim del seu temps. La part innata és la que em faltava i aquí sí que no hi pots fer res. En una primera etapa, quan ho suplía amb entrenament, era capdavanter i destacava, i per això vaig arribar a ser campió d'Espanya en categoria Cadet. Pens que a la llarga no hauria passat de ser un corredor de pilot i no sé si era el que realment volia.

Vaig deixar de córrer en començar a estudiar i estic content de la decisió presa. Amb això no vull dir que renunciï a aquella època de la meua vida, tot al contrari, n'estic molt satisfet, entre d'altres coses em va permetre tenir una infància molt divertida, conèixer molta gent, viatjar. Un altre aprenentatge

que he d'agrair, i que m'ha servit al llarg de la meua vida, és el de l'esforç i de la superació. Poques coses podem aconseguir-se sense esforç i poques coses no s'aconsegueixen quan realment t'esforces intentant superar-te.

La cosa no va acabar aquí, la xerrada fou molt més llarga i per aquest motiu no podem reflexar tot allò de què parlàrem. No quedà fora de la conversa l'agraïment i l'admiració que en Gori té envers en Guillem Timoner, ni tampoc l'entusiasme que desperten en ell les motos Harley una de les quals és el vehicle que el transporta normalment. Del que no parlàrem, però sí poguérem comprovar, és que li agrada jugar amb la seva pipa quan no la té encesa i entre els llavis.

Molt agràides Gori i esperam que, un altre dia, quan caigui bé, poguem seguir parlant amb tu.

Núria Vives
Antònia Sitjar



Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)



*Damunt: — Hí va haver una mica de tot, com sempre. Esclafia la música.
Abaix: — Els nins i les nines s'ho passaren d'allò més bé. Un bon dia sense escola.*

Fotos: Damià Prohens (Foto Vidal)





Damunt: — Una imatge bellament felliniana. Tota una mostra de sensibilitat.

Abaix: — Talment com succeí al primer any de Sa Rua, els egipcis retornaren triomfants.

Fotos: Damià Prohens (Foto Vidal)





FORASTERADES

La filtració d'elements de la llengua dominant sobre la dominada és un fet característic d'aquesta situació de contacte de dos idiomes a un mateix territori, un de propi, tradicional del lloc i un de forà, que de cada vegada hi està més estès i arrelat.

És això una característica de la situació de bilingüisme injust i desigualitari que tendeix a la substitució si no hi ha una reacció i una conscienciació social ferma. Per això és una obligació de tots i de cada un dels catalanoparlants fer un esforç no només per usar en tot i per a tot, el nostre idioma, sinó també per fer-ho el més correctament possible, i no cometre aquests disbarats que el glosador ridiculitza graciosament a la cançó publicada a Última Hora el 2 de febrer del 92.

FORASTERADES de Miquel Fullana
Troba-me a un establiment
un **TELÈFON** va **TRUCAR**
i, excusant-se el dependent
corrents el va agafar.

-»Di-ga-mé» (va demanar) (...)
Si senyor, a «s'aparato»; (...)
ha sortit, ja fa un «rato» (...)
«de acuer-do», vostè ha «llamat», (...)
«claro!» que estic «enterat»:
el vol «assul», no vermell
i que ell, faci una «llamada».
(Digué en lloc de **TRUCADA**).
I, satisfet de la xerrada,
xalest, penjà l' **APARELL**.

Jo, mig somrient, vaig pensar:
sí, amb tantes forasterades,
barbarismes, bajanades
i, de vulgaritats, la mar;
ells, s'han posat d'**ACORD**,
no hi ha dubte, està ben **CLAR**:
això és batre un rècord!
Ara, si creis que no està bé,
amb vosaltres jo també,
troba que això és parlar ben tort.



RAJOLA DE SANT BLAI

Els amics de Sant Blai degut a què l'any passat hi va haver persones que quedaren sense estatua de Sant Blai, enguany ens hem vist amb la necessitat de repetir-les; però com que el motlle no s'han pogut tornar fer servir, n'hem tornat fer de bell nou i de manera que tenguessin la major semblança possible al que és el nostre Sant Blai.

En principi, havíem quedat en fer només l'església, i de fet, quan els anàrem a cercar pensàvem només en aquesta figura. Però la sorpresa va esser que l'artista va calar el que suposava per a nosaltres la nostra primera parròquia, i va plasmar la figura de Sant Blai a la seva obra.

És molt curiós el fet que l'artista presentís tot el que suposa per a nosaltres Sant Blai, i ens hem adonat precisament d'aquest fet, quan hem volgut separar una cosa de l'altra, església i Sant Blai, quan realment és tot u.

Quan vérem la rajola amb l'església presidida per Sant Blai fou una sorpresa tan agradable...



Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

Ara tot just ens manca plasmar el nostre estimat Crist de la Salut, tal vegada l'any que ve a l'hora de fer més figures el podrem tenir, cada un dels Amics de Sant Blai, en un petit record.

Amics amb amics

PODEU TROBAR RESSÒ ALS SEGÜENTS PUNTS DE VENDA:

CAMPOS

Supermercat Ca'n Melero • Forn Ca'n Nadal • Supermercat Ca'n Sion • Estanc Ca'n Mitxo
Autoservici Ca'n Verdera • Autoservici Es Campanar • Estanc Ca'n Pomar
Impremta Roig • Foto-Cine Vidal • Impremta Adrover • Forn Ca'n Vadell
Ca'n Joan Rotger • Ca S'Esparter • Merceria Aina Fullana
Forn de Ca'n Pere • Estanc Ca'n Mossel

SA RÀPITA

Supermercat Brisas • Colmado Puigserver
Estanc Bris • Forn Backerei
COLÒNIA DE SANT JORDI
Forn Ca'n Nadal
LLUCMAJOR
S'Àmfora • Impremta Moderna

FELANITX

Impremta Ramon Llull
SES SALINES
Papereria-Copisteria Can Nova
PALMA DE MALLORCA
Llibreria Jaume del Montsó
(Galeria Comercial "Els Geranis")



Damià Huguet.

Adesiara observam, a qualque carrer o placeta de la vila, un establiment comercial -particularment preferesc anomenar-lo botiga- que ha tancat les seves portes, amb una certa fredor. Han cobert els vidres del mostrador amb fulls de diari, o més senzillament han emblanquinat els vidres que donen al carrer; la qual cosa evidencia que la porta del negoci ha quedat closa, tancada, sense futur. És un fet, aquest, que em desagrada enormement, que em fa angúnia i, també, molta ràbia. Veure tancada la porta d'una botiga on hi has entrat a comprar allò que precisaves durant molts mesos i molts anys és, per a mi, desagradable, fotut. I, lamentablement, aquest fet succeeix - i es repeteix amb massa freqüència dia rera dia, a Campos. La desgavellada línia de la crisi que patim motiva aquestes conseqüències, i els fets són palpables i evidents, tan rebutjables com es vulgui, però també dramàtics i preocupants.

No som expert en economia, i per tant no vull entrar en valoracions que ultrapassin els meus coneixements en retòrica política i que potser motivarien una certa discol·locació, mal assimilada per a mi i per al lector. Ho deix córrer. La veritat, però, és que els polítics, per a excusar-se, solen parlar de crisi psicològica, i així esventen la culpa i la responsabilitat a la

societat que indirectament la crea. Però no deixa d'esser cert, i ben cert, que la gent es troba ofegada i manipulada per les persones que ostenten el poder: polítics i economistes, assessors i tarambanes que deambulen pels despatxos oficials amb no poca vergonya.

Com he dit abans, no entraré en aquestes trifulgues econòmiques - i polítiques - perquè aquest no és el meu camp d'acció; tot i reconèixer el dramatisme actual, i la preocupació evident d'una societat civil que es troba desamparada, indecisa, estreta, i amb poques expectatives de futur.

Ara bé. ¿Què feim els campaners, i les estimades campaneres per a posar el nostre granet d'arena (així es diu) aidant el nostre veïnat a millorar la seva situació econòmica i a establitzar-se en el seu camp d'acció? Essent absolutament sincer diré que feim poca cosa, massa poca; o almanco podríem fer molt més del que feim. I ho subretxaré amb paraules ben planeres. Ens hem aviciat, i cada dia més -encara que no tothom, evidentment- a estimar els productes i les botigues externes o foranes amb aquelles que ens són més properes. I no pretenc proclamar-ho amb paraules que podrien semblar excessivament localistes, i en absolut diàfanes. Cada persona és un món. Però se'm fa difícil de pair que un campaner s'estimi més anar a comprar a una botiga d'un poble veí quan ho pot fer just al costat de ca seva. Tal i com se'm fa difícil d'engolir que un mallorquí preferesqui un determinat

UN DIA, CADA DIA

producte casolà i ben assequible quan aquí mateix -i això sembla evident- és pot trobar, i aconseguir tant o més bo que a qualsevol altre lloc. Em deman, molt sovint, el perquè la gent de la vila s'estima més anar a omplir la bossa de les necessitats a Ciutat quan al nostre poble hi ha tot el que necessitam, tan bo o millor, a dues passes de ca nostra, i entre amics i coneguts. Ho entenc. Però no puc estar-hi gens d'acord en l'acció que l'altre fet provoca.

Darrerament, i entre d'altres menudències que podria esmentar, existeix -jo en dic la dèria boja- d'anar, amb una certa regularitat, als hipermercats de Ciutat per adquirir queviures i objectes diversos indispensables per a cadascú. És, en el fons, un petit -o gran- vici que hem anat adquirint fugint de tota sensibilitat, amb una certa retòrica, i que, en el fons fa malbé tota estructura social, econòmica i comercial del poble on vivim. Per quatre pessetes de no res molta gent va a l'Hiper que sigui a omplir bosses i sarriets de productes diversos més que res per a participar en un pestilent espectacle col·lectiu i provocatiu gens casolà. Perquè, en el fons d'allò que es tracta no és d'estalviar unes poques pessetes de no res, sinó d'abocar-se a l'atracció d'acudir a una fira boja per adquirir una qualitat imprecisa, de vegades exagerada, de productes que no es precisen, però que s'adquireixen pel simple fet d'estar en oferta. Consumir per consumir. La boca del no res.

Els campaners, els i les campaneres de Mallorca som -hi hem tornat- cada dia més

poc solidaris amb els nostres veïns i amics de sempre. Parlam massa sovint, de crisi. De què cada dia hi ha més poca feina. De què moltes botigues es veuen obligades a tancar les seves portes perquè manquen els clients. Però allò elemental és que nosaltres, en lloc d'esser solidaris amb el botiguer de veïnat, acudim a comprar a l'Hiper de Ciutat. tenim, a Mallorca, bon vi i bon formatge, molts i molts de productes suculents que es venen a bon preu i que saben deliciosos; però preferim caure en el parany de què tot allò forà és millor, i ens vinclam a la rutina pestilent d'anunciant externs que -la televisió inclosa, evidentment- ens arruguen el cervell empenyent-nos a adquirir uns productes o uns objectes que ni necessitam.

Evidentment no tothom actua d'igual manera. I tan bé mai que hi hagi gent conscienciada en no sentir-se extern a ca seva. Hi he pensat, i acudit, molt espesses vegades. ¿Què seria de Campos, la vila nostra, sense botigues: carnisseries, forns, adrogueries, magatzems, indústries diverses dedicades a allò o allò altre? I quan ho faig em tremolen els polzes i el cervell. Aquí, com per tot, tots som necessaris. Si un producte es pot comprar a la vila, no hi ha perquè fer passes endebades per anar-lo a comprar a un altre lloc. Comprar a Campos, a qualsevol casa, a qualsevol carrer, significa un signe de solidaritat, d'ajuda i d'amistat, de comprador i venedor, de tots els qui convivim dia a dia en aquest carrers de terra decorada pel sol que conformen la vila de Campos.

MÚSICA NOSTRA I UN FOGUERÓ FRED

El somriure és universal però llavors es veurà diferentment tractat segons la cultura. És a dir, el fet d'allargar els llavis, aquesta expressió facial, és un mecanisme innat a l'home i molt significatiu. Amb na Miquelina Lladó prenem un «xupito» a Ca'n Xim. Na Miquelina somriu i sembla ben simpàtica, és la «portaveu», porta la veu en el conjunt «Música Nostra», en la conversa que mantenim amb ella sobre música, folk, sortomasetes i Cultura Nostra. Retornant al principi, bé ja és més de rialles per no riure aquí; a Campos 1993, Països Catalans. El dia de Sant Julià la gent jove quedà a casa per no perdre-se «Sensación de Vivir» quan VIURE-HO és a la plaça de Ca'n Pere Ignasi amb les cançons tan romàntiques i lligades a les arrels del país. Versions actuals d'unes tonades que commogueren als nostres padrins als balls que feien ells amb joc... Avui «Els teus cabells són serpentes», «Els teus ulls m'alucinen», com ahir... però avui elèctric. **PERNO PERDRE ELS BONS COSTUMS.** Per cert, per part de l'Ajuntament poca organització i improvisació. Pitjor pels que s'ho perderen.

— Què és «Música Nostra»? Parla'ns un poc de la vostra trajectòria.

— Va néixer a l'any 1981, ara farà dotze anys. En principi érem més músics, ja que ara no hi són tots, entre altres perquè se'ns va morir n'Enric Busquets, un violinista molt major. En Pepet Rotger va ser un dels fundadors que és un

dels xeremiers de Sa Calatrava», en Nacho de s'escola de «Música i dansa» i en Toni Pastor. Durant tots aquests anys passats hem anat canviant de gent i estil. «Música Nostra» va començar com a orquestra de ball de bot, com aquell que diu i poc a poc quan varen tenir arplegat el repertori d'allò que més o manco tothom coneix com puguin ser cançons, peces de ball, les vàrem reciclar, vàrem fer uns aranjaments més actualitzats, posant-li unes veus més maques, en definitiva ho vàrem posar més al dia i donant-li un aire nou de manera que a la gent li agradava ballar la nostra música i vàrem dur sort perquè vàrem néixer amb el «boom» del ball de bot, que en aquell temps es va posar de moda altra vegada.

— Com vàreu aconseguir les vostres cançons?

— Vàrem haver de fer tota una feina de recerca de cançons, investigant entre la gent major dels pobles perquè ens cantassin el poc de que se'n recordaven. Ens vàrem decidir a muntar les nostres pròpies cançons seguit amb el mateix estil i les mateixes arrels del que diríem és la música mallorquina, tant en lletres com en temes fins arribar a avui en dia.

— Com, de quina manera es podria classificar el vostre estil?

— Mira, nosaltres som un grup que fem elements de la tècnica moderna perquè duim una «seqüenciadora», els nostres instruments estan electrificats i crec que fem uns aranjaments molt actualitzats i que ens hem sortit

totalment de l'estil de treure relíquies amb bolles de naptalina, tot això no ens interessa; ja n'hi ha d'antropòlogues que es dediquen a fer purisme. Nosaltres volem una cosa fresca, actual i que la gent, en definitiva, s'ho passi bé i nosaltres també.

— Vosaltres seguiu dins la línia de la cançó mallorquina però, feis folklore?

— Sí, se pot dir que feim folklore, i per exemple dins el nostre repertori «Es parado de Valldemossa» és una peça del folklore mallorquí. Però després tenim molts de temes que són actuals, són d'avui. Jo faig tots els temes i les lletres tenen un caràcter popular, molt de poble. Hi s'ha de dir que les rimes de les lletres són molt fàcils de fer, no vull presumir de fer unes cançons amb una gran profunditat però sí he seguit, com deia, amb la tradició; si la gent feia gloses, jo també, però per ventura emprant unes paraules que són més actuals, per exemple hi ha un bolero que empra la paraula «alucinen» o «serpentes», això crec que és el que agrada a la gent, perquè no sempre hem de treure el mateix; avui en dia és pixar fora del test fer unes lletres que parlin del camp i del llaurar. Quies avui en dia que va a llaurar?, la gent llaura en tractor i no s'identifica amb les cançons, i clar la vida actual està enclavada dins un altre context.

— Quants de discs teniu publicats?

— N'hem fet cinc, i el darrer el vàrem treure aquest estiu passat i es diu «giravol» i en aquest hi ha molts d'elements innovadors com

poden ésser els aranjaments. A més vàrem reunir un aplec d'amics que varen col·laborar en diferents temes com poden ser en Tomeu Penya a la cançó del «ramellet», en Victor Uris d'«Harmònica Coixa Blues Band», en Raphel Pherrer que ja s'ha quedat amb nosaltres, en Joan Bibiloni, Els Valldemossa.

— Trobes que el ball de bot té acceptació entre la gent o més bé és una cosa que la gent la veu com un tradició folklorista que els dies de festa està bé escoltar-ho devora el foc?

— Et diré que el ball de bot ha decaït bastant, en part perquè s'ha posat la moda de ballar sevillanes. Per altra banda la gent està cansada de sentir sempre el mateixos temes una vegada i una altra i clar els grups mateixos ens hem de renovar perquè sinó el ball de bot està condemnat a morir. Una altra cosa és que sempre hi ha el típic grupet de poble que treu les nines i els nins a ballar vestits de pagesets quan realment, el realment hermós seria que la gent de totes les edats sortissin a ballar sense haver d'anar vestits de pagesos. Aquest és el vertader folklore...

I per acabar de rematar les institucions no et donen cap local perquè els grups puguin assajar; jo diria que fan una política totalment electoralista; si vessin que el ball de bot pot donar vots segur que l'ajudarien i això és un contrasentit i una llàstima.

Fel Draconis.



L'ILLA QUE TÉ LA LLENGUA COM LES SERPS: BÍFIDA

Aquesta illa fa molts d'anys que va esser envaïda per una potència estrangera i les autoritats del país invasor varen ordenar que la seva llengua també havia d'esser oficial en aquelles terres, juntament amb la llengua del país. Els seus habitants tenien una espina clavada des d'aquell dia que els varen imposar una llengua de més prestigi que la seva i moltes persones estaven disposades a reclamar que se'ls retornés el que se'ls havia pres per dret de conquesta i per la força.

Però varen anar passant els anys, i molta de gentes va anar acostumant a usar la llengua de més prestigi que pertanyia a un país més important i varen aprendre que la seva llengua només servia per parlar amb els seus familiars i amics. Seguia havent-hi molts d'al·lucinat que reclamaven el fet que els funcionaris només volguessen parlar amb la llengua estrangera imposada, però aquestes persones eren fetes callar quan arribaven els paisans de la potència colonitzadora amb ànims de fer turisme i de portar unes quantes necessàries divises. Això feia que tots els establiments

turístics: hotels, comerços, restaurants, etc. adoptassin la llengua oficial com a única i s'enfadaven amb els quatre desgraciats que encara volien recordar els seus moderns orígens. A més com que aquesta illa mantenia moltes relacions comercials amb els país dominador, tots els productes s'etiquetaven també amb una única llengua, segur que ja sabeu quina.

Un dia molta de gent d'aquell país va començar a despertar-se, va començar a adonar-se que la majoria de pobles del món defensava les seves coses abans que les alienes, que preferia la seva llengua a aquella altra de més prestigi mundial i va intentar recuperar-la, perquè va veure que si seguien per aquell camí acabarien només tenint una sola llengua, ja que la llengua de serp s'aprofitava i que l'única llengua que quedaria seria la llengua externa, la llengua estrangera que s'havia anat engolint la pròpia. Però ja s'havia fet un canvi molt profund en molts de sectors d'aquella població que ja se sentien més ciutadans del país estranger que del seu propi, i tot depenia dels sectors que

tenguessin el poder.

Un dia, un patriota va tenir el poder amb les seves mans i va convèncer les institucions per declarar la seva llengua com a única llengua oficial de l'illa. Varen fer grans festes i varen rebre caramells de felicitacions, fins i tot dels manaires d'altres països que es consideraven parents seus, els varen posar medalles i condecoracions, tot era alegria i glòria, s'havien acabat les humiliacions, però la benaurança va esser molt curta, perquè uns quants mesos després va pujar al poder un manaire nadiu venut al poder colonial i va tornar restablir la anormalitat que havien anat patint feia tant de temps. La història continua.

Si heu anat establint paral·lelismes, heu fet el que calia fer, però com alguns ja han esbrinat, l'illa de la llengua bífida és ni més ni menys que Puerto Rico, la llengua pròpia del país avui és la llengua castellana; la potència invasora és EEUU, i la segona llengua oficial és la llengua anglesa. El país que més felicitacions i condecoracions els va enviar quan varen decretar com única llengua, la seva pròpia, va esser precisament l'Estat espanyol, que va creure que havien fet el que calia fer, el que tocava, el que corresponia a dreta llei.

Què ens correspon fer a nosaltres? Preneu llum de na pintora!

Joan Lladonet.



PERRUQUERIA I ESTÈTICA

Carrer Santa Bàrbara, 2 - Tel. 65.21.28
07630 CAMPOS



SOBRASSADA PAGESA

es figueral

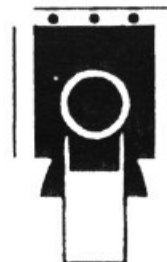
De venda a Ca'n Melero
(Campos)

Jaume I, 10 • Tel. 64.91.80
SES SALINES

**BUGADERIA
TINTORERIA**

SA BUGADERIA

Carrer Nou, 73 • 07630 CAMPOS • Tel. 65.25.27





Quan aquest exemplar surti al carrer, ja haurà començat la Quaresma. Tradicionalment època de moderació i abstinència dins tots els sentits culturals, però molt especialment en el gastronòmic. Set cames té la «jaia Corema», una per cada setmana de Quaresma, quaranta dies que degut als rigors, als nostres padrins els semblaven d'allò més llarg: és més llarg que una Quaresma i quan tothom desitjava passar-ne depressa: *Sa Corema ja és passada Bon Jesuset que no torn que tenc s'esquena escorxada d'anar-me'n a jeure dejorn.*

Una de les característiques principals de la Quaresma tradicional era la prohibició de menjar carn durant els quaranta dies que durava. Tothom corr pel que l'encalçen i la necessitat fa fer coses i les mestresses de casa, al llarg dels anys han produït una sèrie de plats on no hi intervingué la carn: sopes de tota casta, cuinats amb oli, escabetxos, molt de bacallà, (simptomàticament la «jaia Corema» duu un bacallà penjat), arengades, etc.

Pels darrers dies, prefaci del temps quaresmal, del porc mort al novembre a més de la sobrassada no queden si no uns quants d'ossos, la carota, les orelles i els peus col·locats al seu moment dins alfàbies -de vidre o test- amb abundància de sal; carn que no podrà aguantar sense fer-se malbé els quaranta dies d'abstinència quaresmal. És l'hora, doncs,

de fer abaix l'alfàbia i deixar-hi només un poc de xulla que es pot conservar perfectament fins a l'estiu. Aquesta necessitat d'acabar-se la carn conservada, fa possible un dels plats més típics dels darrers dies: la greixonera de porc, plat exquisit i intel·ligent, mostra d'un poble amb pocs recursos i que no es podia permetre el luxe de deixar perdre res, malgrat només fos un parell d'ossos amb una mica de carn prudentment salats per a la seva conservació.

Després venien quaranta dies d'exercici imaginatiu al contrari; aquest exercici repetitiu d'any en any, ha fet que la cuina mallorquina tenguí uns menjars de Quaresma savis i menjívols, tenint molts d'ells com a ingredient principal el bacallà.

EL BACALLÀ

El bacallà a Mallorca és el peix més lligat a la Quaresma, i presenta molts de plats d'aquestes set setmanes. Plats saborosos i amb categoria sempre i quan l'actor principal sia de primera qualitat i estigui ben dessalat. El bacallà ha d'ésser sempre dessalat vint-i-quatre hores abans de cuinar. Tria-lo que sigui fosc de l'esquena, platejat del ventre, gruixat, de carn blanca i que tenguí fibra curta. No prengueu en consideració els bacallans plans, eixuts i groguencs. Primer de tot, cal rentar-lo amb aigua freda abundant i fregar-lo ben fregat per tots els cantons, feulo trossos i posau-los en remull amb aigua freda. Aquesta aigua s'ha de canviar unes quantes vegades. Si seguïu aquests consells qualsevol recepta amb bacallà vos sortirà excel·lent.

DARRERS DIES I QUARESMA

RECEPTA DEL MES GREIXERA DE BACALLÀ

Ingredients:

Bacallà dessalat tallat en trossos de tres per quatre cms.

una ceba grossa

- una cabeça d'all
- dues o tres tomàtiques de ramellet
- un plat de xitxeros
- un plat de bessons de fava
- un plat de canonets de fava
- un plat de patata tallada en cantonets
- un plat de trossos de carxofa
- un brot de moradux i dues fulles de llorer

Elaboració:

Eixugam el bacallà, l'enfarinam, el fregim i el guardam.

Dins una greixonera de test es sofregeix la ceba capolada. Quan la ceba és morta, s'hi afegeix la cabeça sencera d'all i les tomàtiques pelades. Quant aquestes es desfan, hi afegim els xitxeros, els bessons i els canonets; ho remenam i hi posam aigua que bull (ja que si no bull la verdura s'enrevana). Després hi posam el bacallà, la patata i la carxofa tot fent sostres. És el moment de posar el moradux i el llorer. Finalment ho tapam amb fulles d'enciam (no cal que siguin les més tendres), i ho deixam que cogui a foc lent. Si veim que se minva l'aigua n'hi podem anar afegint de calenta.

NOTA.

És important no posar gens de sal, ja que el bacallà a vegades fa males jugades; si a l'hora de servir ho trobam fat, sempre hi podem posar un poc de sal.

La mateixa recepta, es pot fer substituint el bacallà per ous. En aquest cas, els ous bullits, enfarinats i frits, no es posen fins que la verdura és quasi cuita.



**Pintures
A. CHARINO**

Antoni Cirer Juan
Pintor Decorador

Carrer Rigo, 9 • Tel. 65.10.58 • 07630 CAMPOS
Tel. 65.53.28 COLÒNIA DE SANT JORDI



Foto: Foto Vidal

D'esquerra a Dreta: Miquel Mas Ferrer (De's Riskol) • Andreu Mulet Roig (De Ca'n Mulet)
Miquel Bujosa Ginard (D'es Molí De'n Bujosa)
Jaume Picó Aguiló (De Ca's Murer) • Miquel Mascaró Suñer (D'ets Horts)

ELECTRODOMÈSTICS

ANDREU GINARD

Qualitat i Servei

Descomptes especials a novius

Carrer Creu, 25 • Tel. 65.03.33 • CAMPOS

**AUTOS
TOMÀS**

COMPRA VENDA
VEHICLES D'OCASIÓ

Nunyo Sanç, 26 • Tel. 65.24.22 • CAMPOS (Mallorca)

Gremi Boneters, s/n. - Tel. 75.01.00
POLÍGON LA VICTÒRIA
07009 PALMA DE MALLORCA



TRANSPORTS
MESQUIDA

RONDA CATALUNYA, 9 - Tel. 65.01.47
07630 CAMPOS

Taller i Servei de Pneumàtics

M. BORDOY

Venda i Reparació de Pneumàtics
Equilibrat Electrònic
Servei de Reparació Vulcanitzats

Carrer Victòria, 57 (Cantonada Carrer Felanitx)
Tel. 65.21.93 • CAMPOS

**CLEMENTINA CLARA****ELS ALIMENTS**

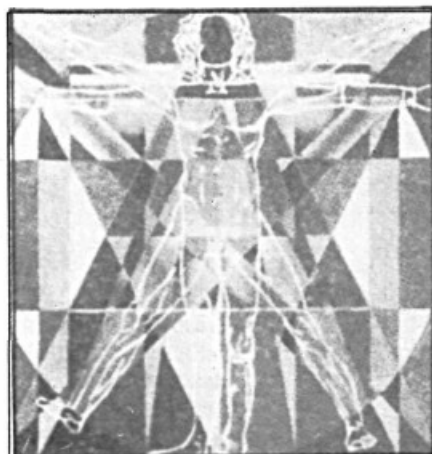
Amb el tema dels aliments, aquest mes podreu llegir els aspectes més importants de: **CELLULOSA O FIBRA VEGETAL, L'AIGUA I LES SALS MINERALS.**

CELLULOSA.- L'aporten les parts fibroses dels vegetals. És un residu no aprofitable metabòlicament, però molt necessari com a estimulament mecànic dels moviments del tracte intestinal, i per tant de la correcta evacuació dels budells. Un conegut neuròleg, Alfred McCann, va dir: «la digestibilitat completa en els intestins significa constipació o restrenyiment. La manca de cel.lulosa i de la fibra vegetal representa constipació, i també l'escassetat de minerals orgànics significa constipació».

On trobam fibra vegetal? Sobretot a l'hortalissa, a la fruita que menjem amb peladura i a la coberta dels grans de cereals (segó).

A cap menjada ha de faltar una bona aportació de cel.lulosa, per tal d'afavorir els moviments peristàltics dels budells, i així facilitar l'evacuació.

La seva manca o carència ens produirà un greu restrenyiment crònic que



tindrà com a conseqüències més directes: cansament, poca energia, autointoxicacions pel fet de no eliminar els residus tòxics, etc. Una de les conseqüències a més llarg termini són diversos tipus de càncer de tracte intestinal.



L'AIGUA.- Representa el component més important de l'organisme humà, formant part del 63% del pes de l'organisme. L'aigua regula la temperatura orgànica, dissol els elements col·loïdals de la cèl.lula i dilueix els elements resultants de la digestió.

La vida no seria possible sense aigua. L'única beguda necessària per a les persones és l'aigua i la millor manera d'ingerir-la és en forma de verdures, fruita sucosa i hortalissa. Amb aquests aliments prenem aigua fisiològica i en la mesura justa.

Només hem de beure quan tenguem sensació de set, i la nostra única beguda serà l'aigua pura i cristal·lina, sense clor.

És molt convenient beure fora de les menjades.

LES SALS MINERALS.- Són essencials i indispensables. L'alimentació vegetariana ens aporta la quantitat total necessària de minerals que necessita el nostre organisme. Aquests minerals, per ser assimilables i poder fer la seva funció, han d'estar en combinació orgànica i revitalitzada. Amb això vull dir que les sals subministrades en combinació no vital i procedents de laboratoris no són adequades.

Trobam les sals a la fruita en general, la verdura cuita al vapor i consumida mig crua. També n'hi ha a la hortalissa, i les algues també tenen gran quantitat de sals minerals. Bàsicament aquests components dels aliments són d'equilibri biològic i regulen el bon funcionament i la constitució de les cèl.lules i de l'esquelet. Per a prevenir malalties és necessària una bona mineralització.

Els minerals són: calci, sodi, ferro, magnesi, potasi, fòsfor. A més a més, juguen papers d'importància: el giny, coure, fluor, iode, níquel, sílice, liti, estany, etc.

És molt millor tenir esment de la salut que no haver-ne de tenir de la malaltia. La salut és sacrifici, privacions i no es ven a les apotecaries. La salut s'ha de cultivar, merèixer-la i guanyar-nos-la cada dia. Som allò que menjem i menjem segons som. Per tot això, si volem el tresor d'una «mens sana in corpore sano» hem de començar a eliminar els nostres vicis, sobretot els alimenticis.

El mes que ve, seguint amb aquesta sèrie, parlaré sobre les incompatibilitats entre els aliments.

A CAMPOS MOBLES SALAS**Miquel Vidal****Mobles de Cuina****Nord - Roure - Teka i Fòrmica**Tota classe de mobles, empotrats i a mida
(Pressupots gratuïts) • **DESCOMPTES****Bisbe Tallades, 11 • Tel. 65.07.58 • CAMPOS**

NOCES • BATEIG • PRIMERA COMUNIÓ

- Saps que el reportatge és l'únic que mai no podràs canviar?
- I que no hi ha una segona oportunitat?
- Vols assegurar-te sense problemes econòmics?



FOTO I VIÍDEO
A PARTIR DE
4.600 Ptes./Mes

Demane'ns informació

Vidal CAMPOS		C/. Plaça, 15 Tel. 65.06.43
FOTOGRAFIA I VIDEO		

*Al teu
abast*



FORA DE BANDA

Els equips campaners estan ja ficats de ple en els moments crítics i decisius de les diferents lligues.

Per una banda l'equip de Preferent, intentant agafar el tren de la lligueta d'ascens, que sembla una mica llunyà i inaccessible. Pens que jugar la lligueta no està ja dins les seves possibilitats, encara que sigui prest per dir-ho, però la veritat és que l'equip no dóna la impressió de ser un aspirant a l'ascens. Voldria equivocar-me.

Altres camins segueixen els juvenils que, amb significatives baixes -jugadors en el primer equip-, estan realitzant una lligueta que no és més que un tràmit. La vertadera lliga la jugaren abans i varen salvar una categoria, i molt merescudament, que a molts els semblava perduda.

Els cadets no estan realitzant una bona temporada, si tenim en compte la seva classificació. Però una vegada mirat tot arreu ens adonem de què realment poca cosa més poden fer. El fet d'haver de deixar jugadors als juvenils, els canvis d'entrenador -tres en una temporada- amb el que això representa (canvis de sistemes d'entrenament, de joc, de mentalitat, etc.) són hàndicaps importants que cal tenir en compte. Per això, podem dir que els cadets estan complint massa bé la seva tasca i tampoc cal fixar-se massa amb la classificació que, al cap i a la fi, no és el més important, sinó en el que hauran après durant la temporada.

Dels infantils poques coses es poden dir, tal vegada només una paraula, tranquil·litat. Col·locats en els llocs mitjans de la taula, sense perill de perdre la categoria però, també, sense cap oportunitat d'acostar-se als primers classificats, estan realitzant una bona temporada. No me cansaré de repetir que, per aquests al·lots, el més important és aprendre a jugar a futbol,

i no quedar ben classificats. A tothom li agrada guanyar però, tranquils, si aprenen a jugar a futbol, el guanyar partits només és qüestió de temps.

I l'equip benjamí i el de futbol-7 què? Què em deis dels més «menuts»? Ja estan tots dos ficats dins els play-offs pel títol. Realment són els petits els que millor juguen a futbol. Vos recoman que aneu a veure'ls, no us empanedireu, val la pena. Esperem que el dia de demà ho facin igual de bé, són tota una garantia de futur.

Passant del camp gros al petit, ara parlaré de futbol. L'equip de 1a. Regional, Rt. Sa Canova-F. Piris, està realitzant un acabament de temporada realment espectacular. Quan ningú donava un cèntim per ells en el play-off pel títol -s'havien classificat pels pèls- estan en un moment de joc realment bo i, el que és més important, lluitant per un lloc d'ascens a la lliga nacional.

Els altres dos equips, B. Aquarius i Ca'n Xim, no segueixen camins paral·lels. Mentre els primers no acaben de trobar el seu lloc a la pista ni tampoc el bon camí a la classificació, els segons segueixen lluitant amb els equips capdavaners per fer-se amb un lloc que els permeti l'ascens a 1a. Regional.

Del torneig de tennis que s'ha celebrat al nostre poble i del que informava en el darrer número de **RESSÒ**, encara que no tenc les classificacions completes, puc dir que el campió en categoria masculina ha estat n'Andreu (Best) i la campiona en categoria femenina ha estat la nostra companya Margalida

• • • • • Segueix ➡

Dr. Carlos Sugar Bescós **PEDIATRA**

(Col. 2.094)

CONSULTA:

Dilluns de 4'30 h. a 8 h.

PER DEMANAR HORA:

Dilluns d'1 h. a 4 h.

**Dijous i Divendres
de 7 h. a 9 h.**

Tel. 65.22.17

**PARTICULARS I
ASSEGURANCES PRIVADES**



A DROVER
E ELECTRONICA

Tècnic especialista en telecomunicacions

Reparació i Muntatge:

Parabòliques • Alarmes

T.V. Vídeo • Antenes • Hi-Fi

Horari: De 9 h. a 13 h. (Contestador automàtic)

Algua, 17 • Tel. 65.26.86 • 07630 CAMPOS

Ballester, que ha fets bons els pronòstics que la donaven com una clara aspirant a la victòria final. Enhorabona a tots dos i en el proper número vos oferirem la classificació completa del torneig.

TEMPS DE JOC

El passat dia 24 de febrer es celebrà, a l'Ajuntament del nostre poble, un ple en el qual s'havien de donar a conèixer i aprovar els pressuposts prevists per l'any 1993. En matèria esportiva i de joventut el nostre Consistori té previst gastar-se 13.530.000 pts. que estan repartides de la següent manera:

- Encarregat del Camp d'Esports	480.000
- Conservació i Reparació d'Edificis	1.700.000
- Electricitat	1.300.000
- Aigua	250.000
- Transferència Àrea Esportiva	2.300.000
- Despeses Activitats Esportives	7.000.000
- Despeses Activitats Juvenils	500.000

TOTAL. 13.530.000

Dins aquest pressupost hi trob a faltar una partida destinada al famós poliesportiu, que pareix que tampoc serà enguany quan es començarà a construir. L'Ajuntament pareix que no està per despeses d'aquesta magnitud. Personalment pens que aquest projecte ja va començar malament, recordau que va ser un 28 de desembre quan es remetia el projecte a la Conselleria de Cultura, Educació i Esports. Un signe de mal averany? És

possible. Encara no està confirmat, però pareix que definitivament es començarà a construir l'any 1994.

Pareix que hi ha un cert malestar entre els entrenadors dels equips inferiors del Campos pel tema del traspàs de jugadors d'un equip a l'altre. Pareix que, a alguns, no els agrada gaire que, una vegada tenen l'equip titular configurat, vengui l'entrenador de l'equip superior, s'endugui un parell de jugadors i l'esquema de l'equip inferior se'n vagi en orris. Damunt això vull dir que no cal que s'enfadin perquè això és el més normal del món. Si l'equip de preferent necessita jugadors és normal que els agafi de l'equip juvenil i aquest que els agafi de l'equip cadet, i així successivament. Sé que és una «passada» que quan tens l'equip fet te'l desbaratin, però tranquils i a seguir preparant jugadors.

Canviant de tema, sembla que els doblers pressupostats pels Jocs Escolars no bastaran. En el moment d'escriure aquest article encara no estava gens clar el futur de la present edició dels Jocs Escolars. Si finalment els Jocs s'haguessen de suspendre per manca de doblers seria de vergonya. Si en el seu defecte, els pares han d'acompanyar els infants amb cotxes, i això no és una solució, per sortir del pas servirà. Antoni Lladó s'està movent de valent per conseguir doblers d'allà on sia, esperem que ho aconsegueixi, sinó, m'agradaria veure la cara del responsable o responsables d'això, quan hagin de dir als nins que no poden seguir fent esport perquè no'hi ha doblers. La il·lusió i el somriure dels nins bé es mereixen unes miserables pessetes.

Classificacions Pàg. 32 ➡

Ara, canviar a més li costarà menys.



Gesa

Canvii
a 220V

Informi's:
(cridada gratuïta)

900-220.220

TOT SON AVANTATGES

PREFERENT

EQUIP	J	G	E	P	Pt
1. Pollença	27	18	6	3	42
2. Espanya	28	18	5	5	41
3. Montuiri	28	12	12	4	36
4. R.L. Victòria	28	14	6	8	34
5. Binissalem	28	11	12	5	34
6. Génova	27	10	13	4	33
7. Calvià	28	12	8	8	32
8. Andraitx	28	13	5	10	31
9. La Unió	28	11	9	8	31
10. Santanyí	28	10	10	8	30
11. Murenc	28	9	11	8	29
12. CAMPOS	28	10	8	10	28
13. Atc. Rafal	28	11	4	13	26
14. Alcúdia	28	7	11	10	25
15. Consell	28	8	8	12	24
16. Alaró	28	9	4	15	22
17. Felanitx	28	5	11	12	21
18. Verge Lluc	28	4	7	17	15
19. Xilvar	28	4	6	18	14
20. Cala D'or	28	2	6	20	10

**INFANTILS 1ª REGIONAL
GRUP A**

EQUIP	J	G	E	P	Pt
1. J. Sallista	20	18	2	0	38
2. Poblenc	20	15	3	2	33
3. Olímpic	20	13	4	3	30
4. Murenc	19	13	2	4	28
5. C. Millor	19	11	3	5	25
6. Avanç	19	11	2	6	24
7. B.R.Llull	20	9	1	10	19
8. CAMPOS	20	7	4	9	18
9. Pollença	20	7	3	10	17
10. Binissalem	19	5	6	8	16
11. Escolar	20	7	2	11	14
12. Cardessar	19	5	4	10	14
13. P. Pollença	20	6	2	12	14
14. Llosetenc	20	4	3	13	11
15. Montuiri	20	3	2	15	8
16. Barracar	19	1	1	17	3

FUTBOLET 2ª REGIONAL

EQUIP	J	G	E	P	Pt
1. J. Inca-Y. R.	13	12	0	1	24
2. S.D. Cabana	13	10	1	2	21
3. Royal Palma	13	8	2	3	18
4. CA'N XIM	13	8	2	3	18
5. Costa Capd.	13	8	1	4	17
6. AQUARIUS	13	6	1	6	13
7. Son Gotleu	12	5	2	5	12
8. C. Montesion	13	3	4	6	10
9. Dyreco F.S.	13	3	2	8	8
10. S. Figuerà	13	2	2	9	6
11. Pub Mac	13	2	0	11	4
12. C.D. Sords	12	1	1	10	3

**C
L
A
S
S
I
F
I
C
A
C
I
O
N
S****JUVENILS 1ª REGIONAL
GRUP A**

EQUIP	J	G	E	P	Pt
1. Ramon Llull	8	8	0	0	16
2. J. Sallista	8	5	1	2	11
3. Poblenc	8	4	2	2	10
4. La Victòria	8	3	2	3	8
5. P. Calvià	8	2	2	4	6
6. Independent	8	1	3	4	5
7. Cardessar	8	2	1	5	5
8. CAMPOS	8	0	3	5	3

**CADETS 1ª REGIONAL
GRUP A**

EQUIP	J	G	E	P	Pt
1. Manacor	23	21	2	0	44
2. Poblenc	23	15	4	4	34
3. Alcúdia	22	13	4	5	30
4. Patronat	23	12	3	8	27
5. Espanya	22	11	3	8	25
6. J. Sallista	22	9	6	7	24
7. Cardessar	23	9	5	9	23
8. Murenc	22	8	6	8	22
9. Montuiri	22	9	4	9	22
10. CAMPOS	22	6	5	11	18
11. C. Millor	22	8	2	12	17
12. Margalidà	23	7	2	14	16
13. B.R.Llull	23	6	1	16	13
14. Xilvar	22	5	3	14	13
15. Binissalem	22	2	4	16	8

**BENJAMINS PLAY-OFF TÍTOL
GRUP A-4**

EQUIP	J	G	E	P	Pt
1. CAMPOS	1	1	0	0	2
2. J. Sallista	1	1	0	0	2
3. R. Mallorca	1	0	0	1	0
4. Ferriolenc	1	0	0	1	0
5. L. Salle Atc.	0	0	0	0	0
6. Andraitx	0	0	0	0	0

**FUTBOL-7 PLAY-OFF TÍTOL
GRUP E**

EQUIP	J	G	E	P	Pt
1. Manacorins	1	1	0	0	2
2. J. Sallista	1	0	1	0	1
3. CAMPOS	1	0	1	0	1
4. Manacor	1	0	0	1	0
5. S. Salines	0	0	0	0	0

**FUTBOLET 1ª REGIONAL
PLAY-OFF TÍTOL**

EQUIP	J	G	E	P	Pt
1. Molinar	8	7	0	1	14
2. C. Montesion	8	2	5	1	9
3. G.E. Gesa	8	3	3	2	9
4. R.C.-F. PIRIS	8	3	3	2	9
5. P. Mir-J.N.	8	3	2	3	8
6. E. Gaucho	8	2	2	4	6
7. R. Orfila	8	2	2	4	6
8. O. Caimari	8	1	1	6	3



BÀSQUET

Miquel Oliver Bauça

Uep, que teniu fred? Per les pistes de bàsquet n'ha fet molt. Aquest passat mes de febrer ha estat complet i tots els equips federats han tingut partit cada setmana. A més de la informació referent als partits jugats hi ha una notícia que afecta a la plantilla de l'equip senior masculí. Au idò, anem per feina.

INFANTIL FEMENÍ

Aquest equip segueix en la seva línia irregular. Va començar el mes aconseguint una victòria a fora camp, però després, ha rebut dues severes derrotes. Esperem que aquest equip aconsegueixi desxondir-se en el que resta de temporada.

Resultats

06 - 02 • 22 Perles Manacor - Campos 37
13 - 02 • 34 Campos - Bàsquet Inca 55
20 - 02 • 36 CIDE - Campos 5

JUVENIL MASCULÍ

Segueixen aconseguint mals resultats en el que és el seu primer any de juvenils, però s'ha de dir que estan demostrant que són un equip i que actuen com a tal, i si no ho obliden el proper any, en què la diferència d'edat haurà desaparegut o estarà a favor seu, els ajudarà a guanyar més d'un partit.

En aquests darrers partits hem pogut veure la bona progressió que ha experimentat el jugador Jaume Lladó.

Resultats

06 - 02 • 83 PICSA - Campos 37
13 - 02 • 35 Campos - Lluçmajor 74
20 - 02 • 73 Bàsquet Inca - Campos 36
27 - 02 • 48 Campos - Sant Gaietà 90

SENIOR MASCULÍ

Aquest equip està jugant el play-off per evitar el descens de categoria i després de la jornada del 21-02 encara la mantenia. Per afrontar aquest play-off l'equip s'ha reforçat amb la incorporació del ciutadà eslovac, resident a Sa Ràpita, Petr Klima.

Pel que respecta als partits, l'equip ha demostrat una descoordinació i uns nervis excessius en atac i per aquest motiu s'han perdut partits, malgrat haver realitzat una bona defensa, com és el cas del partit contra el Perles Manacor.

Resultats

07 - 02 • 45 Campos - Ca s'Espardenyer 54
14 - 02 • 52 Perles Manacor - Campos 36
21 - 02 • 64 Campos - Modes Jogging 63
28 - 02 • 59 Grafinsa Hispania - Campos 57

Per acabar vull dir que he quedat sorprès pel baix nivell exhibit per l'àrbitre Sr. Martín, col·legiat de segona nacional (com ens va recordar en una carta que ens va enviar per dir-nos que les personals intencionades es piten segons el criteri de l'àrbitre.) Això fa que em demani: a on ha aconseguit aquest senyor la llicència d'àrbitre? No ho sé. Ara bé, malgrat la seva mala actuació no ha influït en els resultats, però això no canvia res.

Bé, fins el mes que ve.

© AVUI



Clínica Dental i Estètica Infantil i Adults

Dr. Miquel Bennassar i Obrador

Metge Estomatòleg, Tractaments infantils,
Ortodòncia i estètica dental, Emblanquiments,
Prevenció de càries, Pròtesis i
Prevenció de malalties de les Genives.

Cosme M^a Oliver, 14 (Carrer des vi)
Tel. 65.21.14 (Horabaixes) CAMPOS



GABINET PERE GARCÍAS

- ASSESSORIA FISCAL
- ASSESSORIA LABORAL
- ASSESSORIA JURÍDICA
- GESTIÓ D'EMPRESES
- ASSEGUANCES

Major, 32 • Tel. 65.25.26 • CAMPOS

ENTREVISTA A RAFEL SÁNCHEZ GIMÉNEZ

En Rafel Sánchez Giménez és un jove de Campos que, en el seu temps lliure, es dedica a sortir a fer una volta pel món, i ho fa amb el mitjà més econòmic que hi ha, les ones. En Rafel no fa surf, és radioafecionat. Dins un petit quartet on hi té la seva emissora vaig mantenir aquesta conversa amb ell.

— Quan vares començar a sortir a l'espai?

— Vaig començar fa uns tres anys amb un petit aparell que encara tenc, arreconat això sí de 4 w. de potència i dues bandes (am/fm). Amb aquest aparell ja podia arribar per la Península i part d'Europa, encara que molt precàriament.

El seu afany per contactar amb llocs més llunyans va fer que canviàs l'aparell per un altre, amb la mateixa potència, però amb més bandes (am/fm/usb/lsb). D'aquesta manera, encara que amb dificultats, ja podia contactar amb Sud-amèrica i Nord-amèrica.

— Tampoc així vares estar satisfet?

— Representava un avanç molt important, per a mi, poder contactar amb el continent americà, però com més tens més vols. Jo volia arribar a tots els racons del món. Per això vaig comprar una altra emissora, aquesta de 25 w. de potència i una banda més que l'altra, és a dir, am/fm/usb/lsb/cw. Amb les primeres emissores tenia una antena vertical, per aquesta vaig fer-me amb una antena directiva de tres elements.

Vaig veure funcionar l'antena i, realment, és allucinant. Amb un comandament que té al costat de l'emissora la dirigeix cap allà on vol a fi de sintonitzar



correctament amb el que parla. Mitjançant aquests nous aparells ha pogut contactar, i jo en som testimoni, amb països tan llunyans com Canadà, Austràlia, Terra del Foc, Illes Verges, Nova Zelanda, Indonèsia, Emirats Àrabs, Kuwait, Rússia, etc., amb una paraula, tot el globus terrestre.

— Com ho fas per fer un contacte?

— Has d'anar a una freqüència determinada, a propòsit per això, i fer el contacte. Una vegada posats d'acord sortim d'aquella freqüència i ens anam a una altra que hem acordada. Una vegada allà xerrem, poc o molt, segons la xerrera, de coses com el temps, la família, preocupacions, altres contactes, etc., les típiques coses que xerres amb un amic. L'amistat que es fa mitjançant les ones és molt important i una de les coses més atractives que té això. Després ens intercanviam els respectius indicatius, el d'en Rafel és 49-CT-105, i direccions. Aquests contactes,

denominats pels radioafecionats DX, serveixen per confirmar països. El confirmar un país és com guanyar un partit de futbol, quants més en guanyes, més «prestigi», per dir-ho de qualque manera.

Realment, vist des del punt de vista de conèixer gent, ha de ser apassionant xerrar amb gent de diferents cultures, religions, tradicions, costums, etc.

— L'idioma habitual per comunicar-te és sempre l'anglès?

— Per parlar amb Amèrica del Sud no hi ha problemes,

però pensa que llevat d'allà, als altres països, parlen amb idiomes molt diferents. L'anglès, pel fet de ser una llengua molt estesa i parlada per tot el món, és la llengua més habitual entre els radioafecionats que feim llargues distàncies amb els aparells.

— Hi ha molta gent que es dedica a fer DX, és a dir, contactes?

— A Campos es poden contar amb els dits d'una mà. La gent, o bé per raons idiomàtiques -la gent no sap anglès- o bé per raons de gusts, prefereix fer contactes amb

CA'N MELERO

FRUITES I VERDURES • CONGELATS
FRUITS SECS • PRODUCTES DIATÈTICS
VINS A L'ENGRÒS
POLLASTRES A L'AST

Carrer Ferrocarril, 1 • Tel. 65.06.30
07630 CAMPOS

gent del seu àmbit, no s'hi dedica massa. Però si tens un aparell més o manco bo i saps un poc d'anglès pots fer tot el món sense sortir de ca teva.

— És molt cara aquesta manera de viatjar?

— Depèn d'allò que et vulguis gastar, ja que hi ha aparells que et poden costar 200 i 300 mil pessetes, fins i tot més. Però, si vols contactar amb gent del teu país, amb 20.000 pessetes en pots sortir. Després, si vols contactar amb altres continents, ja convé fer una despesa més important, unes 60.000 pessetes, però tampoc es pot dir que sigui excessivament car.

Cada país te un codi que el diferencia dels altres. El de les Illes Balears és el 49, el de l'Estat Espanyol el 30, i així successivament.

— Quins són els contactes, per a tu, més importants?

— Els més llunyans. Em sembla un miracle poder xerrar amb gent d'altres conti-



nents, en hores molt diferents. Pensa que quan aquí és l'horabaixa a altres bandes és dematinada i a altres és el dematí. Això de poder xerrar amb gent de tan enfora és meravellós.

Vaig deixar en Rafel, que

seguia amb la seva tasca, demant-me si això de ser radioafecionat és una nova «drogodependència». L'excitació i la lluentor que agafen els seus ulls en el moment de fer un contacte així m'ho feren veure. De

totes maneres, si és una nova «droga», jo també vull ésser drogaaddicte. És menys perillosa i costosa que d'altres.

Josep Antoni
Sala i Toral.

Restaurant VORAMAR



... som especialistes en atendre'l a vostè...

**Avda. Miramar, 36 - A • Tel. 64.00.67
LA RÀPITA • CAMPOS**

ESCACS*Damià A. Verger.*

Aquest mes us volem informar del Campionat de Mallorca per equips, que va començar el passat 30 de gener i en el qual Campos hi està representat per tres equips (un a Primera Regional i dos a

Tercera). Cal recordar que la temporada passada el Campos «A» va perdre la seva situació a Preferent, la qual havia conservat sempre des d'un principi i que, per això, el nostre objectiu enguany és el d'ascendir aquest equip a Preferent i el Campos «B» a Segona Regional. Per altra part, com que el campionat a Tercera va començar una jornada després que els de Primera i que dia 27 de febrer va esser jornada de descans també pels equips de Tercera, ara aquests van dues rondes endarrerits respecte als altres. Els resultats de què disposam en aquests moments són els següents:

Penya Ponent A 2'5
Campos A 2'5

Campos A 4
Marratxí 1

Porreres 1
Campos A 4

Campos A 3'5
Maria 1'5

Inca 3
Campos A 2

Campos B 3
Penya Ponent C 1

Campos C 0
ANEM B 4

Alaró 2
Campos B 2

ONCE B 3
Campos C 1

Campos B 2
Porreres B 2

Campos C 4
Costa de Calvià C 0

Esperem que en el proper número de Ressò us puguem donar ja els resultats definitius d'aquesta lliga i que siguin favorables als equips campaners. Fins després!



PUBLICITAT A RESSÒ: Maria Bauçà. Tel. 65.01.47
Laborables de 17'30 h. a 20'00 h.

Ros. Ros. Ros. Ros. Ros.
Home i Dona

Qubio's
peluqueros

De Dimarts a Divendres
Matins de 9.30 h. a 13.00 h.
Horabaixes de 3.30 h. a 8.00 h.
Dissabtes
de 9.30 h. a 6.30 h.

Carrer Major, 27, 1^{er}. • Tel. 58.23.16
07260 **FELANITX**
Carrer Major, 4, C • Tel. 65.08.50
07630 **CAMPOS**

Es Campanar



Autoservici

•
Carnisseria

Cantonada Carrer Major,
Carrer Sant Julià
Tel. 65.07.69
CAMPOS

• • • JOCS ESCOLARS • • •

Seguint el que vam començar en el número 47 vos donarem els resultats aconseguits pels nins campaners en els Jocs Escolars. Abans de tot vull recordar-vos que si no posam la classificació és degut a què no se'n farà cap fins a la darrera fornada per indicar quins equips passen a la següent fase.

Resultats Futbol Inicial.

3a Jornada.

2 Joan Veny i Clar
Nostra Senyora de Gràcia 3
3 Blai Bonet A - F. J. Ballester B 0
1 Blai Bonet B - F. J. Ballester B 7

4a Jornada

5 Bisbe Verger A - F. J. Ballester A 0
2 Blai Bonet A - F. J. Ballester B 5
4 Joan Veny i Clar - Bisbe Verger B1

5a Jornada.

0 Bisbe Verger B - F. J. Ballester B 11
1 Joan Veny i Clar - Bisbe Verger A 7
1 F. J. Ballester A - S'Arenal B 0

7a Jornada

0 F. J. Ballester A
Nostra Senyora de Gràcia 4
0 Joan Veny i Clar - S'Arenal A 9
6 F. J. Ballester B - Lluçmajor 6
Benjamí

Jornada	Partit	Resultat
3a	Joan Veny i Clar - Lluçmajor	1-8
5a	Joan Veny i Clar - S' Arenal B	1-9
6a	Joan Veny i Clar - C. P. S' Algar	1-1

Aleví

Jornada	Partit	Resultat
3a	J. Veny i Clar - Lluçmajor	2-3
5a	F. J. Ballester - Lluçmajor	3-2
5a	J. Veny i Clar - S' Arenal	1-6

Infantil

Jornada	Partit	Resultat
3a	J. Veny i Clar - St Bonaventura	0-1
4a	F. J. Ballester - Lluçmajor	0-3
5a	F. J. Ballester - S' Arenal	4-4

BASQUET

Aleví Femení

Jornada	Partit	Resultat
3a	Cala d' Or - P.M. Campos	42-6
4a	Sant Alfons - PM Campos	42-5
6a	Joan Capó A - PM Campos	52-0
7a	PM Campos - Joan Capó B	6-21

Infantil Femení

Jornada	Partit	Resultat
4a	Sant Alfons - PM Campos	14-18
6a	PM Campos - Joan Capó	8-22
7a	PM Campos - Cala d'Or	35-27

Infantil Masculí

Jornada	Partit	Resultat
4a	Sant Alfons - F. J. Ballester	46-18
6a	S'Algar - F.J. Ballester	4-72

7a F.J. Ballester - Joan Capó 30-27

TENNIS TAULA

Cadets

Jornada	Partit	Resultat
4a	Reina Sofia - S' Escui	1-2
4a	N. Senyora de Gràcia B - S' Escui	2-1
5a	N. Senyora de Gràcia A - S' Escui	3-0

Infantil

Jornada	Partit	Resultat
3a	J. Veny i Clar - Jaume III	3-0
3a	F. J. Ballester - Lluçmajor B	3-0
4a	Joan Veny i Clar - Lluçmajor B	1-2
5a	Joan Veny i Clar - Lluçmajor	0-3
5a	Reina Sofia - F. J. Ballester	2-1

Ja per acabar, vos vull comunicar una notícia que vam rebre a l'hora de tancar la redacció: el pressupost per a l'esport a l'edat escolar ha sofert una reducció i en el moment d'entregar aquesta informació no se sabia com afectaria exactament els Jocs Escolars. Esperant que aquests problemes pressupostaris puguin ser solucionats, m'acomio de vosaltres. Adéu.

Miquel Oliver.

TROT A MALLORCA «MES DE RECORDS»

A la revista del mes passat no vàrem poder escriure res de les dues darreres reunions del mes de gener (dies 30 i 31) que es varen celebrar a Manacor i a Palma i que ara comentarem. A Manacor cal destacar la gran cursa de l'egua d'en Tomeu Burguera «Uba Vive», que s'imposava a la darrera recta a un «Rich Nanon» que no va deixar al cap fins que na «Uba Vive» li va llevar. «Lucas» guanyador del Comunitat Autònoma del 91 que amb les mans d'en J. Antoni Riera va arrassar els seus rivals en el premi Nacional i a Palma «Sigramme», guanyador de la prova dels 3.000 metres i les cinc victòries del gran mestre Tomeu Estelrich amb «Tina Wamba», «Sulima», «Ritghy», «Novabe» i «Va Uranis».

El mes de febrer va començar amb pluja, la primera reunió a Manacor va destacar per això, quan faltaven quatre curses es va suspendre la reunió, inclosa la cursa estel·lar de la jornada el trofeu

«Joieria Ramon Llull» per a cavalls nacionals. A les restants bones reaparicions de «Mianko» amb victòria i de «Llillesos», segon a la seva cursa. Victòria a Son Pardo del també debutant el cavall danès «Nittany Star» sense cap mena de problemes i de «Quassia de Brevol» que va vèncer a la cursa de trot muntat amb el joquei Gabriel Pou, un dels millors en aquesta especialitat.

La segona setmana del mes de febrer «Quassia de Brevol» va tornar guanyar al trot muntat on va rebaixar el record de Balears a l'1'23". «Twist Emeuraude» importat recentment de la quadra «Es Cabanells» va demostrar la seva qualitat al guanyar la seva cursa amb una velocitat de l'1'19"7 en unes condicions de la pista molt dolentes. A Palma la primera classificatòria del «II Crítèrium d'hivern Banca March» amb els millors cavalls de l'illa i una vegada més «Roi de Landes» va vèncer de forma magistral al seu rival

«Kasper Schwart» segon i tercer «Ranitic». També victòria de «Julliard» que és el més ràpid dels cavalls que han arribat a la nostra illa amb un registre de l'1'12".

La tercera setmana és la que dona títol a aquest article «Mes de Records», a Manacor «Roi de Landes» a la classificatòria Banca March, va tornar guanyar amb un registre de l'1'18"5 damunt 2.500 metres igualant el rècord de la pista que tenia «Nomade en Foret» damunt 1.600 metres. Bones actuacions de les dues egües de Campos menades per Biel Roig «Shelly BR» segona i «Volga de Tillaude» primera amb claretat a la seva cursa. A Palma rècord nacional de «Misi Mar» a l'1'17" que va baixar de l'1'17"4 que tenia «Pacemaker» des del mes passat, «Lucas» va fer segon a l'1'17"1 i «Lutine» tercer a l'1'18". «Uba Vive» segona a la cursa especial per a dones a l'1'18" 9.

Antoni León

EL CLUB DE PESCA CAMPOS MARXA

Una vegada més vos posaré al corrent de les activitats del Club de Pesca Campos. Vull destacar en primer lloc l'Assemblea General Ordinària, que es celebra cada any abans de començar la temporada de proves, i que enguany es va fer dia 2 de febrer al Bar Ca'n Miquel, local social del club. Hi assistiren un gran nombre de socis, els més actius dins el club, que, a tots ells, se'ls donà un calendari de proves per a l'any 1993. Una altra part important de la reunió fou l'informe del tresorer.

També tingué lloc l'entrega de trofeus de la Regularitat-1992 als qui l'any passat demostraren ésser els millors pescadors dins cada modalitat. Els guanyadors foren:

PESCA SUBMARINA

1er. Mateu Mascaró.
2on. Antoni Barceló.
3er. Guillem Suñer
Peça Major. Antoni Cirer

ROQUER

1er. Joan Arcas
2on. Bartomeu Salas
3er. Antoni Lladó
Peça Major. Rafel Cifre
Trofeu Especial Dames. Maria Salas

GRUMEIX

1er. Antoni Salas
2on. Guillem Lladó
3er. Gori Rigo
Peça Major. Ventura Campos



Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

Sense gaire preguntes per part dels assistents, la vetlada va acabar com tots esperaven, tan bé com cada any, amb una cocada que sempre lleva un poc el caràcter seriós d'aquest tipus d'assemblees.

Ara vos parlaré de com va anar la primera prova d'enguany. Va ésser dia 14 de febrer, dia dels enamorats, com estava previst i foren 32 els pescadors i pescadores que pegaren la dematinada per anar a pescar a Es Trenc. Sí, anarem a pescar a s'arena, es tractava d'una prova de llançat o Surf Casting, patrocinada per Pau Ballester (en Pau de Ca's Ferrer Catoi).

Poques captures per aquesta 1a. Prova Pau Ballester, però no per això deixà ningú amb mala cara ja que realment va fer un dia per anar a la platja. Finalment, els més hàbils en llançar la canya foren:

Rafel Cifre 1er. classificat per pes Joan Mas 2on. classificat per pes Sion Lladó Trofeu a la Peça Major Francesca Villalonga Trofeu Dames

Com que el Club de Pesca no atura, ja vos contaré més coses un altre dia.

Jaume Clar.



ULL CRÍTIC



— Un exemple del desgavell circulatori al Carrer Nunyo Sanç.



Carrer Santanyí, 29 • Tel. i Fax. 65.29.36 • 07630 CAMPOS

*Te convida a la pròxima Inauguració
divendres 26 de Març '93 a les 20 h.*

Exclusiva
de Zona



A PALMA
UN AUTÈNTIC CENTRE CULTURAL
DE LA MÚSICA

CD • LP • MAXIS • VIDEOS • CASSETTES • LASER DISC

TOT EN MÚSICA



AVINGUDA ARGENTINA, 18/A • TEL.: 45.55.63 • FAX: 28.39.60

- 300 M₂ D'EXPOSICIÓ AMB TOT TIPUS DE SUPORTS MUSICALS.
- CABINES INDIVIDUALS PER AUDICIÓ
- EXTENSA OFERTA EN MAXISINGLES
- PUNTS D'ESCOLTA PER A LES NOVETATS
- OBERT DE DILLUNS A DISSABTE
DE LES 10'00 H. A LES 21'00 H.
(No tancam el migdia)
- C.D. A PARTIR DE 400 PTES.
- L.D. A PARTIR DE 300 PTES.
- L.P. A PARTIR DE 500 PTES.